

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (nyolcadik tanács)

2018. július 12.*

„Verseny – Kartellek – Az elektromos kábelek európai piaca – Az EUMSZ 101. cikk megsértését megállapító határozat – Egységes és folyamatos jogsértés – A helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat jogellenessége – Ézszerű határidő – A megfelelő ügyintézés elve – A személyes felelősség elve – A bíróság megfizetésére vonatkozó egyetemleges kötelezettség – A jogsértés elegendő bizonyítéka – A jogsértés időtartama – Bíróságok – Arányosság – Egyenlő bánásmód – Korlátlan felülvizsgálati jogkör”

A T-449/14. sz. ügyben,

a **Nexans France SAS** (székhelye: Courbevoie [Franciaország]),

a **Nexans SA** (székhelye: Courbevoie)

(képviselik őket: G. Forwood ügyvéd, M. Powell, A. Rogers és A. Oh solicitors)

felpereseknek

az **Európai Bizottság** (képviselik kezdetben: C. Giolito, H. van Vliet és A. Biolan, később: C. Giolito és H. van Vliet, meghatalmazotti minőségben, segítőjük: B. Doherty barrister)

alperes ellen

az egyrészt az [EUMSZ] 101. cikk és az [EGT]-Megállapodás 53. cikke alkalmazására vonatkozó eljárásban (AT.39610 – „erősáramú [helyesen: elektromos] kábelek” ügy) 2014. április 2-án hozott C(2014) 2139 final bizottsági határozatnak a felpereseket érintő részében történő megsemmisítése iránt, valamint másrészt a velük szemben kiszabott bírságok összegének csökkentése iránt az EUMSZ 263. cikk alapján benyújtott kérelme tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (nyolcadik tanács),

tagjai: A. M. Collins elnök, M. Kancheva (előadó) és R. Barents bírák,

hivatalvezető: C. Heeren tanácsos,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára és a 2017. március 21-i tárgyalásra,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: angol.

Ítéletet

I. A jogvita előzményei

A. A felperesek és az érintett ágazat

- 1 A felperesek, a Nexans France SAS és anyavállalata, a Nexans SA, a föld alatti és tenger alatti elektromos kábelek gyártásának és értékesítésének ágazatában működő francia társaságok.
- 2 A tenger alatti és a föld alatti elektromos kábeleket a villamos energia vízben, illetve föld alatt történő szállítására és elosztására használják. E kábelek három kategóriába sorolhatók: kis-, közép-, valamint nagy- és igen nagy feszültségű kábelek. A nagy- és igen nagy feszültségű elektromos kábeleket az esetek többségében projektek keretében értékesítik. E projektek az elektromos kábel, valamint a szükséges kiegészítő felszerelések, berendezések és szolgáltatások kombinációját tartalmazzák. A nagy- és igen nagy feszültségű elektromos kábeleket az egész világon elsősorban közbeszerzési szerződések keretében a nagy országos hálózatüzemeltetők és más villamosenergia-ipari vállalkozások részére értékesítik.

B. A közigazgatási eljárás

- 3 2008. október 17-i levelében az ABB AB svéd társaság az Európai Közösségek Bizottságához benyújtott egy sor, a föld alatti és tenger alatti elektromos kábelek gyártásának és értékesítésének ágazatában tanúsított megszorító kereskedelmi magatartásokkal kapcsolatos nyilatkozatot és dokumentumot. E nyilatkozatok és dokumentumok benyújtására a kartellügyek esetében a bírságok alóli mentességről és a bírságok csökkentéséről szóló bizottsági közlemény (HL 2006. C 298., 17. o.; a továbbiakban: engedékenységi közlemény) alapján előterjesztett mentesség iránti kérelem keretében került sor.
- 4 2009. január 28-tól február 3-ig az ABB nyilatkozatait követően a Bizottság helyszíni vizsgálatokat végzett a Prysmian SpA és a Prysmian Cavi e Sistemi Energia Srl, valamint a felperesek helyiségeiben.
- 5 2009. február 2-án a Sumitomo Electric Industries Ltd, a Hitachi Cable Ltd és a J-Power Systems Corp. japán társaságok közösen az engedékenységi közlemény 14. pontja alapján bírságmentesség iránti kérelmet, illetve másodlagosan e közlemény 27. pontja alapján a bírság összegének csökkentése iránti kérelmet nyújtottak be. E társaságok ezt követően egyéb szóbeli nyilatkozatokat is tettek, és más dokumentumokat is benyújtottak a Bizottsághoz.
- 6 A vizsgálat során a Bizottság [az EUMSZ 101.] és [EUMSZ 102. cikkben] meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL 2003. L 1., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.) 18. cikke, valamint az engedékenységi közlemény 12. pontja alapján több információkérést intézett a föld alatti és tenger alatti elektromos kábelek gyártásának és értékesítésének ágazatában tevékenykedő vállalkozásokhoz.
- 7 2011. június 30-án a Bizottság eljárást indított és kifogásközlést fogadott el a következő jogalanyokkal szemben: a Pirelli & C. SpA, a Prysmian Cavi e Sistemi Energia, Prysmian, a The Goldman Sachs Group, Inc., a Sumitomo Electric Industries, a Hitachi Cable, a J-Power Systems, a Furukawa Electric Co. Ltd, a Fujikura Ltd, a Viscas Corp., az SWCC Showa Holdings Co. Ltd, a Mitsubishi Cable Industries Ltd, az Exsym Corp., az ABB, az ABB Ltd, a Brugg Kabel AG, a Kabelwerke Brugg AG Holding, az nkt cables GmbH, az NKT Holding A/S, a Silec Cable SAS, a Grupo General Cable Sistemas, SA, a Safran SA, a General Cable Corp., az LS Cable & System Ltd, a Taihan Electric Wire Co. Ltd és a felperesek.

- 8 2012. június 11-től 18-ig a Furukawa Electric kivételével a kifogásközlés valamennyi címzettje részt vett a Bizottság előtt tartott meghallgatáson.
- 9 2012. november 14-i Nexans France és Nexans kontra Bizottság ítéletében (T-135/09, EU:T:2012:596) és 2012. november 14-i Prysmian és Prysmian Cavi e Sistemi Energia kontra Bizottság ítéletében (T-140/09, nem tették közzé, EU:T:2012:597) a Törvényszék részben megsemmisítette az egyrészt a felpereseknek, másrészt pedig a Prysmiannak és a Prysmian Cavi e Sistemi Energiának címzett, helyszíni vizsgálatot elrendelő határozatokat annyiban, amennyiben azok a nagyfeszültségű, tenger alatti és föld alatti elektromos kábeleken kívüli egyéb elektromos kábelekre, valamint az ez utóbbi kábelekhöz kapcsolódó anyagokra vonatkoztak, a kereseteket pedig az ezt meghaladó részükben elutasította. 2013. január 24-én a felperesek az elsőként említett ítélettel szemben fellebbezést nyújtottak be. 2014. június 25-i Nexans és Nexans France kontra Bizottság ítéletében (C-37/13 P, EU:C:2014:2030) a Bíróság e fellebbezést elutasította.
- 10 2014. április 2-án a Bizottság az [EUMSZ] 101. cikk és az [EGT]-Megállapodás 53. cikke alkalmazására vonatkozó eljárásban (AT.39610 – „elektromos kábelek” ügy) meghozta a C(2014) 2139 final határozatot (a továbbiakban: megtámadott határozat).

C. A megtámadott határozat

1. A szóban forgó jogsértés

- 11 A megtámadott határozat 1. cikke kimondja, hogy a „föld alatti és/vagy tenger alatti, nagyfeszültségű (igen nagy feszültségű) elektromos kábelek ágazatában” több vállalkozás különböző időszakokban részt vett az EUMSZ 101. cikkbe ütköző egységes és folyamatos jogsértésben. A Bizottság lényegében megállapította, hogy 1999 februárjától 2009. január végéig a tenger alatti és föld alatti elektromos kábeleket gyártó legfontosabb európai, japán és dél-koreai vállalkozások konkrét területeken a nagyfeszültségű (igen nagy feszültségű), föld alatti és tenger alatti elektromos kábelekre vonatkozó projektek vonatkozásában a verseny korlátozását célzó többoldalú és kétoldalú találkozók hálózatában vettek részt, valamint e célból kapcsolatokat tartottak fenn, a piacokat és az ügyfeleket egymás között felosztva, és ezáltal torzítva a rendes versenyt (az említett határozat (10)–(13) és (66) preambulumbekkezdése).
- 12 A megtámadott határozatban a Bizottság megállapította, hogy a kartellnek két fő konfigurációja volt, amelyek egy összetett egésznek alkottak. Közelebbről a Bizottság szerint a kartell két ágból állt, nevezetesen:
- az „A/R kartellkonfigurációból”, amely az általánosan „R tagoknak” nevezett európai vállalkozásokat, az „A tagoknak” nevezett japán vállalkozásokat, végül a „K tagoknak” nevezett dél-koreai vállalkozásokat foglalta magában. Az említett konfiguráció lehetővé tette a területek és az ügyfelek európai, japán és dél-koreai gyártók közötti elosztására vonatkozó célkitűzés megvalósítását. Ezen elosztásra a „nemzeti területre” vonatkozó megállapodás alapján került sor, amelynek értelmében a japán és a dél-koreai gyártók tartózkodtak attól, hogy versenyt támasszanak az európai gyártók „nemzeti területét” érintő projektek vonatkozásában, míg ez utóbbi gyártók arra vállaltak kötelezettséget, hogy távol maradnak Japán és Dél-Korea piacától. Ehhez hozzáadódott még az „exportterületeket”, azaz – nevezetesen az Egyesült Államokon kívül – a világ többi részét érintő projektek elosztása, amely keretében bizonyos időszakon keresztül egy „60/40 kvótát” tartottak tiszteletben, ami azt jelentette, hogy a projektek 60%-át az európai gyártóknak, a maradék 40%-ot pedig az ázsiai gyártóknak tartották fenn;

- az „európai kartellkonfigurációból”, amelynek keretében az európai gyártók osztották fel a területeket és az ügyfeleket az európai „nemzeti területen” megvalósítandó projektek, illetve az európai gyártóknak odaitélt projektek vonatkozásában (lásd a megtámadott határozat 3.3 pontját, és különösen e határozat (73) és (74) preambulumbekzdését).
- 13 A Bizottság megállapította, hogy a kartell résztvevői adatközlési kötelezettséget írtak elő a felosztási megállapodások nyomon követésének lehetővé tétele érdekében (a megtámadott határozat (94)–(106) és (111)–(115) preambulumbekzdése).
- 14 Figyelemmel arra, hogy a kartell különböző résztvevői milyen szerepet játszottak a kartell végrehajtásában, a Bizottság a résztvevőket három csoportba sorolta. Először is meghatározta a kartell kemény magját, amelyhez egyrészt az európai vállalkozások, azaz a Nexans France, a Pirelli & C. – korábban Pirelli SpA – leányvállalatai, amelyek a kartellben egymást követően vettek részt (a továbbiakban: Pirelli), valamint a Prysmian Cavi e Sistemi Energia, másrészt pedig a japán vállalkozások, azaz a Furukawa Electric, a Fujikura és közös vállalkozásuk, a Viscas, valamint a Sumitomo Electric Industries, a Hitachi Cable és közös vállalkozásuk, a J-Power Systems tartozott (a megtámadott határozat (545)–(561) preambulumbekzdése). Ezt követően a Bizottság megkülönböztette azon vállalkozások csoportját, amelyek nem képezték a kemény mag részét, azonban amelyeket mégsem lehetett a kartell mellékes szereplőinek tekinteni, és e csoportba sorolta a következő társaságokat: az ABB, az Exsym, a Brugg Kabel, valamint a Sagem SA, a Safran és a Silec Cable által alkotott jogalany (az említett határozat (562)–(575) preambulumbekzdése). Végül a Bizottság megállapította, hogy a Mitsubishi Cable Industries, az SWCC Showa Holdings, az LS Cable & System, a Taihan Electric Wire és az nkt cables a kartell mellékes szereplői voltak (e határozat (576)–(594) preambulumbekzdése).

2. A felperesek felelőssége

- 15 A Nexans France felelősségét azon az alapon állapították meg, hogy 2000. november 13. és 2009. január 28. között közvetlenül részt vett a kartellben. A Nexans-t a Nexans France anyavállalataként tekintették felelősnek a jogsértésért, 2001. június 12. és 2009. január 28. között (a megtámadott határozat (712) és (714) preambulumbekzdése).

3. A kiszabott bírságok

- 16 A megtámadott határozat 2. cikkének c) és d) pontja egyrészt a Nexans France-szal szemben 4 903 000 euró összegű bírságot szabott ki (a 2000. november 13. és 2001. június 11. közötti időszak után), másrészt pedig a Nexans France-szal szemben 65 767 000 euró összegű bírságot szabott ki a Nexans-nal „együttesen és egyetemlegesen” (a 2001. június 12. és 2009. január 28. közötti időszak után).
- 17 A Bizottság a bírságok összegének kiszámításakor az 1/2003 rendelet 23. cikke (2) bekezdésének a) pontját, valamint az [említett cikk] alapján kiszabott bírságok megállapításáról szóló iránymutatásban (HL 2006. C 210., 2. o.; a továbbiakban: 2006. évi bírságkiszabási iránymutatás) kifejtett módszert alkalmazta.
- 18 Először is a bírságok alapösszegét illetően a Bizottság, miután a 2006. évi bírságkiszabási iránymutatás 18. pontja alapján meghatározta az eladások megfelelő értékét (a megtámadott határozat (963)–(994) preambulumbekzdése), az említett iránymutatás 22. és 23. pontjának megfelelően megállapította az eladások ezen értékének a jogsértés súlyát tükröző arányát. E tekintetben úgy ítélte meg, hogy a jogsértés a jellege miatt a legsúlyosabb versenykorlátozások közé tartozik, ami indokolja a súly címén 15%-os mérték alkalmazását. Továbbá a súlyossági együtthatót valamennyi címzett vonatkozásában 2%-kal emelte az összesített piaci részesedés, valamint a kartellnek szinte az egész világra kiterjedő földrajzi hatálya miatt, amely lefedte többek között az Európai Gazdasági Térség

(EGT) területének egészét. Egyébiránt megállapította különösen, hogy az európai vállalkozások magatartása a versenyre nézve károsabb volt, mint a többi vállalkozás magatartása, mivel az európai vállalkozások, azon túl, hogy részt vettek az „A/R kartellkonfigurációban”, az „európai kartellkonfiguráció” keretében felosztották egymás között az elektromos kábelekre vonatkozó projekteket. Ezen okból a Bizottság az eladások értékének a jogsértés súlya címén figyelembe veendő arányát az európai vállalkozások vonatkozásában 19%-ban, a többi vállalkozás vonatkozásában pedig 17%-ban állapította meg (az említett határozat (997)–(1010) preambulumbekzdése).

- 19 A jogsértés időtartamára vonatkozó szorzótényezőt illetően a Bizottság a Nexans France esetében a 2000. november 13. és 2009. január 28. közötti időszak vonatkozásában 8,16-os szorzótényezőt, míg a Nexans esetében a 2001. június 12. és 2009. január 28. közötti időszak vonatkozásában 7,58-as szorzótényezőt állapított meg. Ezenkívül a bírságok alapösszegébe a Nexans France esetében kiegészítő összeget (belépési díjat) épített, amely az eladások értéke 19%-ának felelt meg. Az így meghatározott említett összeg 70 670 000 eurót tett ki (a megtámadott határozat (1011)–(1016) preambulumbekzdése).
- 20 Másodszor a bírságok alapösszegének kiigazítását illetően a Bizottság – az ABB kivételével – nem állapított meg olyan súlyosító körülményeket, amelyek érinthették volna a kartell egyes résztvevőivel szemben megállapított bírság alapösszegét. Az enyhítő körülményeket illetően azonban úgy határozott, hogy a bírságok összegének tükröznie kell azt, hogy a különböző vállalkozások milyen szerepet játszottak a kartell végrehajtásában. Így a kartell mellékes szereplőivel szemben kiszabandó bírság alapösszegét 10%-kal csökkentette, illetve 5%-kal csökkentette az azon vállalkozásokkal szemben kiszabandó bírság alapösszegét, amelyeknek a kartellben való részvétele közepes mértékű volt. Ezenkívül a Mitsubishi Cable Industries és az SWCC Showa Holdings számára az Exsym létrehozását megelőző időszak vonatkozásában, valamint az LS Cable & System és a Taihan Electric Wire számára további 1%-os csökkentést nyújtott azért, mert e vállalkozások nem tudtak az egységes és folyamatos jogsértés bizonyos vonatkozásairól, és mivel ezekért nem tartoztak felelősséggel. A Bizottság a kartell kemény magjához tartozó vállalkozások esetében viszont – ideértve a felpereseket is – a bírság alapösszegét nem csökkentette (a megtámadott határozat (1017)–(1020) és (1033) preambulumbekzdése). Egyébiránt a Bizottság a 2006. évi bírságkiszabási iránymutatás alapján a Mitsubishi Cable Industries esetében e társaságnak az engedékenységi közlemény keretein kívüli hatékony együttműködése miatt további 3%-os csökkentést nyújtott (az említett határozat (1041) preambulumbekzdése).

II. Az eljárás és a felek kérelmei

- 21 A Törvényszék Hivatalához 2014. június 17-én benyújtott keresetlevelükkel a felperesek előterjesztették a jelen keresetet.
- 22 Az eljárási szabályzatának 89. cikkében előírt pervezető intézkedések keretében a Törvényszék (nyolcadik tanács) írásbeli kérdéseket intézett a felekhez, és felhívta a Bizottságot, hogy nyújtson be bizonyos iratokat.
- 23 Mivel a Törvényszék tanácsainak összetétele módosult, az eljárási szabályzat 27. cikkének (5) bekezdése alapján az előadó bírót a nyolcadik tanácsba (új összetétel) osztották be, következésképpen a jelen ügyet e tanács elé utalták.
- 24 A felek a Törvényszék által feltett kérdésekre az előírt határidőn belül válaszoltak. A Bizottság benyújtott egy igényelt iratot, valamint kérte bizonyításfelvétel elrendelését annak érdekében, hogy benyújtsa a Törvényszék által benyújtani kért többi iratot, mégpedig a J-Power Systems által a Hitachi Cable-lel és a Sumitomo Electric Industriesszal közös mentesség iránti kérelme keretében tett szóbeli

nyilatkozatok leiratait. 2017. január 17-i végzésével a Törvényszék (nyolcadik tanács) elnöke bizonyításfelvételt rendelt el annak érdekében, hogy a Bizottság nyújtsa be a szóban forgó leiratokat. A Bizottság e bizonyításfelvételnek 2017. január 24-én eleget tett.

- 25 Az előadó bíró javaslatára a Törvényszék az eljárás szóbeli szakaszának a megnyitásáról határozott. A Törvényszék a 2017. március 21-i tárgyaláson meghallgatta a felek szóbeli előadásait és a Törvényszék által feltett kérdésekre adott válaszait.
- 26 A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:
- semmisítse meg a megtámadott határozatot annyiban, amennyiben az a Nexans France-tól jogellenesen beszerzett iratokon alapul;
 - semmisítse meg a megtámadott határozatot annyiban, amennyiben az megállapítja, hogy a Nexans France a jogsértésben 2001. február 22. előtt részt vett;
 - csökkentse a velük szemben kiszabott bírságok összegét a rövidebb időtartamnak és a kisebb súlyossági együtthatónak megfelelő összegre;
 - a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.
- 27 A Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet;
 - a felpereseket kötelezze a költségek viselésére.

III. A jogkérdésről

- 28 Keresetükben a felperesek mind a megtámadott határozat megsemmisítése iránti kérelmeket, mind a velük szemben kiszabott bírságok összegének csökkentése iránti kérelmeket előterjesztenek.
- 29 Ami először is a megsemmisítés iránti kérelmeket illeti, ezek a megtámadott határozat teljes vagy részleges megsemmisítésére irányulnak, amennyiben az egyrészt a Nexans France-tól jogellenesen beszerzett iratokon alapul, másrészt pedig azt állapítja meg, hogy a Nexans France a jogsértésben 2001. február 22. előtt részt vett.
- 30 A felperesek két jogalapot hoznak fel megsemmisítés iránti kérelmeik alátámasztására. Az első az 1/2003 rendelet 20. cikke (2)–(4) bekezdésének, a Bizottság 2009. január 9-i határozatának (a továbbiakban: helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat), a védelemhez való jognak, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 7. cikkének megsértésén alapul, míg a második a Nexans France kartellben való részvétele kezdő időpontjának meghatározását érintő mérlegelési hibán alapul.
- 31 Ami másodszer a velük szemben kiszabott bírságok összegének csökkentése iránti kérelmeket illeti, ezek arra irányulnak, hogy a Törvényszék saját értékelésével helyettesítse a Bizottságét annak érdekében, hogy figyelembe vegyék az utóbbi által az említett bírságok számításának elemeit – vagyis a Nexans France jogsértésben való részvételének időtartamát, illetve a súlyossági együtthatót – illetően elkövetett hibákat.

- 32 A velük szemben kiszabott bírságok összegének csökkentése iránti kérelmeik alátámasztására a felperesek a Bizottság második kereseti jogalapban vitatott, a jogsértés időtartamára vonatkozó hibáján kívül egy különös – a bírságok összegének számítása céljából a súlyossági együttható meghatározása során elkövetett nyilvánvaló mérlegelési hibán és az indokolási kötelezettség, valamint az egyenlő bánásmód elvének megsértésén alapuló – jogalapra hivatkoznak.

A. A megsemmisítés iránti kérelmekről

1. Az első, a jogi alap hiányára, valamint a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozatnak, a védelemhez való jognak, az 1/2003 rendelet 20. cikke (2)–(4) bekezdésének és a Charta 7. cikkének megsértésére alapított jogalapról

- 33 A felperesek előadják, hogy jogellenesek egyes, a Bizottság által azon be nem jelentett helyszíni vizsgálat során meghozott intézkedések, amelynek a 2009. január 9-i határozat (a továbbiakban: helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat) alapján kellett 2009. január 28. és 30. között, valamint 2009. február 3-án alávetniük magukat, valamint hogy a Bizottság által ennek során szerzett információkat nem lett volna szabad elfogadni a közigazgatási eljárás során, illetve figyelembe venni a megtámadott határozatban.
- 34 A felperesek ily módon azt kifogásolják, hogy a Bizottság ellenőrei másolatokat készítettek több, J. és R. számítógépén talált több elektronikuslevél-sorozatról, valamint lemásolták J. számítógépének teljes merevlemezét, és e másolatokat magukkal vitték, hogy azokban utóbb a vizsgálat szempontjából releváns bizonyítékokat keressenek a Bizottság brüsszeli (Belgium) helyiségeiben (a továbbiakban: vitatott intézkedések).
- 35 Először is a felperesek előadják, hogy ily módon eljárva a Bizottság tisztviselői túlléptek az 1/2003 rendelet 20. cikkének (2) bekezdésében rájuk ruházott jogkörön. Közelebbről arra hivatkoznak, hogy az említett rendelet 20. cikke (2) bekezdése c) pontjának megfelelően e tisztviselők nem foglalhatnak le, illetve másolhatnak le dokumentumokat anélkül, hogy azokat előzetesen megvizsgálták volna. Ellenkező esetben a Bizottság helyszíni vizsgálata valamely társaság teljes informatikai rendszerének lemásolására és a Bizottság brüsszeli helyiségeiben történő, ezen intézmény belátása szerinti vizsgálatára korlátozódhatna, beleértve nagyszámú olyan dokumentumot is, amelyek teljességgel irrelevánsak a vizsgálat szempontjából.
- 36 Másodszor a felperesek szerint ezen adatok annak érdekében végzett Bizottság általi lemásolása, hogy azokat utóbb a Bizottság brüsszeli helyiségeiben megvizsgálják, túllépett a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat feltételein, amely a helyszíni vizsgálat földrajzi kiterjedését kizárólag a Nexans helyiségeire korlátozta.
- 37 Harmadszor a felperesek előadják, hogy a vitatott intézkedések megsértették védelemhez való jogukat, mivel megakadályozták őket abban, hogy előadhassák érdekeiket. Úgy vélik, hogy a helyszíni vizsgálat másfél hónappal történő meghosszabbítása megakadályozta őket abban, hogy komolyan mérlegelhessék, benyújtsanak-e mentesség iránti kérelmet, mivel ezen időszak során nem tudták értékelni, hogy milyen „jelentős hozzáadott értéket” tudnának biztosítani a Bizottság által már összegyűjtött bizonyítékokhoz képest.
- 38 Negyedszer a felperesek előadják, hogy mivel a jelen ügyben a helyszíni vizsgálat Franciaországban kezdődött, de Belgiumban folytatódott, a Bizottságnak az 1/2003/EK rendelet 20. cikke (3) és (4) bekezdésének megfelelően tájékoztatnia kellett volna az Autorité belge de la concurrence-t (belga versenyhatóság, Belgium) arról, hogy a helyszíni vizsgálatot ezen országban folytatja.

- 39 Ötödször a felperesek előadják, hogy mivel a Bizottság által előzetesen meg nem vizsgált adatok „tömeges” lemásolása nem tartozik a Bizottság 1/2003 rendelet alapuló jogkörébe, az ilyen lefoglalás önkényes és aránytalan beavatkozást jelent a Charta 7. cikke által védett magántevékenységi körükbe.
- 40 A Bizottság vitatja a felperesek érveit.
- 41 A felek érveinek megválaszolása előtt röviden át kell tekinteni a Bizottság tisztviselői által a felperesek helyiségeiben folytatott helyszíni vizsgálat lefolyását.

a) A helyszíni vizsgálat lefolyásáról

- 42 Amint az kitűnik a 2012. november 14-i Nexans France és Nexans kontra Bizottság ítéletből (T-135/09, EU:T:2012:596), 2009. január 28-án a Bizottság ellenőrei, valamint a francia versenyhatóság képviselői ellátogattak a Nexans France Clichyben (Franciaország) található helyiségeibe, hogy lefolytassák az 1/2003 rendelet 20. cikkének (4) bekezdése szerinti helyszíni vizsgálatot. Átadták a vállalkozásnak a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozatot, amely kiterjedt „a Nexans-ra és az általa közvetlenül vagy közvetve irányított valamennyi társaságra, köztük a Nexans France-ra”, továbbá a helyszíni vizsgálatokra vonatkozó magyarázó feljegyzést.
- 43 Az ellenőrök kinyilvánították abbéli szándékukat, hogy meg kívánják vizsgálni a Nexans France egyes alkalmazottainak a dokumentumait és számítógépeit; e személyek a következők: R. (vezérigazgató-helyettes és marketing-igazgató – „Nagyfeszültség” részleg), B. (vezérigazgató – „Nagyfeszültség” részleg) és J. (értékesítési és marketing-igazgató – „Nagyfeszültségű, föld alatti kábel” kereskedelmi egység). Az ellenőröket úgy tájékoztatták, hogy J. szabadságon van, számítógépét is magával vitte, és csak 2009. január 30-án, pénteken tér vissza.
- 44 Az ellenőrök először az R., B. és J. irodáiban és a közös asszisztensük irodájában fellelhető papíralapú dokumentumokat tekintették át. Ezt követően átvitték R., B. és D. (projektigazgató – „Nagyfeszültség” részleg) számítógépét a rendelkezésükre bocsátott tárgyalóterembe. Az igazságügyi információs technológia (a továbbiak: FIT) segítségével lemásolták e számítógépek merevlemezeit, és előkészítették egy indexálási folyamatra, amelynek másnap kellett befejeződnie. A helyszíni vizsgálat első napjának végén J. irodáját és az ellenőrök rendelkezésére bocsátott tárgyalótermet lepecsételték. A helyszíni vizsgálat második napján tovább folyt az információk keresése az említett másolatokban. A nap végén a rendelkezésükre bocsátott tárgyalótermet szintén lepecsételték.
- 45 A helyszíni vizsgálat harmadik napján az ellenőrök meg tudták vizsgálni az irodába visszatérő J. hordozható számítógépét. Az elején nem készült másolat az említett számítógép tartalmáról, de a FIT elvégzése lehetővé tette az e számítógép merevlemezéről törölt adatállományok, dokumentumok és e-mailek megvizsgálását, valamint annak megállapítását, hogy e dokumentumok relevánsak a vizsgálat szempontjából. Az ellenőrök úgy döntöttek, hogy másolatot készítenek erről a merevlemezről. A vizsgálat ezen időpontjában azonban már nem volt elég idejük e másolat elkészítésére. Úgy döntöttek tehát, hogy kiválasztott adatokról készítenek másolatot, amelyet adathordozó eszközökön (a továbbiakban: adathordozó) rögzítenek; ezeket magukkal szándékoztak vinni Brüsszelbe. Két, J. hordozható számítógépén talált elektronikuslevél-sorozatról volt szó, amelyeket a JABR 12 és JABR 13 megnevezésű adathordozókon rögzítettek. Lemásoltak továbbá egy R. hordozható számítógépén talált elektronikuslevél-sorozatot, amelyet két, JABR 14 és JABR 15 megnevezésű adathordozón rögzítettek. E négy adathordozót lepecsételt borítékokba helyezték, amelyeket ezt követően a felperesek egy képviselője aláírásával látott el. E lepecsételt borítékokat a Bizottság brüsszeli irodáiba vitték. J. számítógépét, valamint egy, az irodájában talált és jelszóval védett dokumentumokat tartalmazó adathordozót egy szekrényben helyezték el, amelyet az ellenőrök lepecsételték. A Bizottság kutatáshoz használt számítógépeinek merevlemezeit ezt követően letörölték, és azok e műveletet követően nem tartalmaztak semmilyen, a helyszíni vizsgálat során megszerzett adatállományt. Az ellenőrök

tájékoztatták a felpereseket, hogy jelezni fogják a vizsgálat folytatásának időpontját. A felperesek jelezték, hogy jobban szeretnék, ha J. számítógépének merevlemezt a Nexans France helyiségeiben vizsgálnák meg, és nem a Bizottság irodáiban.

- 46 Az ellenőrök 2009. február 3-án, kedden tértek vissza a Nexans France helyiségeibe. Felnyitották a J. irodájában talált adathordozót, valamint az annak számítógépét tartalmazó, lepecsételt szekrényt. A helyszínen megvizsgálták az adathordozót, kinyomtattak és megőriztek két, az adathordozóról letöltött dokumentumot, az adathordozót pedig átadták a felperesek képviselőinek. Ezt követően három másolatot készítettek J. számítógépének merevlemezéről három adathordozóra. Az ellenőrök a három adathordozó egyikét átadták a felperesek képviselőinek, a két másik adathordozót pedig lepecsételt borítékokba helyezték, és elvitték Brüsszelbe, miután tudomásul vették, hogy a felperesek vitatják ezen eljárás jogszerűségét. Az ellenőrök kijelentették, hogy a lepecsételt borítékokat csak a Bizottság helyiségeiben fogják felnyitni, a felperesek képviselőinek jelenlétében.
- 47 2009. március 2-án az adathordozókat tartalmazó lepecsételt borítékokat a Bizottság brüsszeli irodájában a felperesek ügyvédjeinek jelenlétében felnyitották. Az ezen adathordozókon található dokumentumokat megvizsgálták, és az ellenőrök kinyomtatták közülük azokat, amelyeket a vizsgálat szempontjából relevánsnak ítélték. E dokumentumok egy további papíralapú példányát, valamint a dokumentumok listáját átadták a felperesek ügyvédjeinek. A szóban forgó adathordozókon található adatok vizsgálata nyolc munkanapig tartott, és 2009. március 11-én zárult le. A dokumentumok és adathordozók vizsgálatának helyszínéül szolgáló irodát minden egyes munkanap végén lepecsételték a felperesek ügyvédjeinek jelenlétében, és másnap szintén az ő jelenlétükben nyitották ki újra. E műveletek befejeződését követően letörölték azon számítógépek merevlemezt, amelyeken a Bizottság ellenőrei dolgoztak.

b) A vitatott intézkedések jogalapjának állítólagos hiányáról

- 48 A felperesek lényegében arra hivatkoznak, hogy azért, hogy a Bizottság lemásolta J. számítógépének merevlemezt, valamint az említett számítógépen és R. számítógépén talált elektronikuslevél-sorozatot annak érdekében, hogy azokban utóbb a vizsgálat szempontjából releváns dokumentumokat keressenek a Bizottság brüsszeli helyiségeiben, a Bizottság tisztviselői a Bizottságra az 1/2003 rendelet 20. cikkének (2) bekezdésében ráruházott jogkörön túllépve jártak el.
- 49 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy az 1/2003 rendelet 4. cikke szerint „[a] Szerződés [101]. és [102]. cikkének alkalmazása érdekében a Bizottság az [említett] rendeletben biztosított jogkörökkel rendelkezik”.
- 50 Az 1/2003 rendelet 20. cikkének (1) bekezdése azt írja elő, hogy a Bizottság az említett rendeletben ráruházott feladatok teljesítése érdekében a vállalkozásokkal és a vállalkozások társulásaival kapcsolatos minden szükséges helyszíni vizsgálatot lefolytathat.
- 51 A Bizottság helyszíni vizsgálat lefolytatásával kapcsolatos jogköreit illetően az 1/2003 rendelet 20. cikkének (2) bekezdése többek között az alábbiakat rögzíti:

„A Bizottság által a helyszíni vizsgálat lefolytatására felhatalmazott tisztviselők és egyéb kísérő személyek jogában áll, hogy:

[...]

- b) az üzletmenethez kapcsolódó könyveket és más feljegyzéseket megvizsgálják, függetlenül attól, hogy milyen eszközön tárolják ezeket;

- c) bármilyen formában elkészítsék vagy megszerezzék az ilyen könyvek vagy feljegyzések másolatát vagy kivonatát;
- d) a vizsgálat során és az ahhoz szükséges mértékben zár alá venni bármely üzlethelyiséget, üzleti könyvet vagy kimutatást;

[...]

- 52 A jelen ügyben ki kell emelni, hogy a számítógép merevlemezéről készített másolatkészítésben, illetve a digitális adathordozón tárolt adatok lemásolásában megnyilvánuló gyakorlatot használják a Bizottság tisztviselői által a helyszíni vizsgálatok során alkalmazott FIT során. Amint ugyanis azt a Bizottság beadványaiban előadja, anélkül hogy azt a felperesek vitatnák, e technológia alkalmazása abban áll, hogy egy számítógép merevlemezén vagy bármilyen más digitális adathordozón egy sajátos szoftver segítségével kulcsszavak felhasználása révén a helyszíni vizsgálat tárgya szempontjából releváns információkat keresnek. E kereséshez szükséges egy előzetes, „indexálásnak” nevezett szakasz, amelynek során a szoftver katalógusba rendezi a számítógép vizsgálat tárgyát képező merevlemezén vagy bármely más digitális adathordozón található valamennyi betűt és szót. Ezen indexálás időtartama a szóban forgó digitális adathordozó méretétől függ, de általában hosszabb ideig tart. E körülmények között a Bizottság tisztviselői rendszerint másolatot készítenek a helyszíni vizsgálat tárgyát képező vállalkozás digitális adathordozón található adatairól annak érdekében, hogy indexálják az ott tárolt adatokat. E másolat a számítógép merevlemezére esetében képmásolat formáját is öltheti. E képmásolat lehetővé teszi, hogy a vizsgált merevlemez pontos másolatát kapják, amely tartalmaz minden, a másolat készítésének időpontjában a merevlemezén található adatot, a látszólag törölt fájlokat is.
- 53 E tekintetben először is meg kell állapítani, hogy amennyiben, amint az a fenti 52. pontban kifejtésre került, egyrészt a helyszíni vizsgálat tárgyát képező vállalkozás digitális adathordozóján tárolt adatok másolására az indexálás érdekében kerül sor, másrészt pedig az indexálás célja az, hogy ezt követően lehetővé tegye a vizsgálat szempontjából releváns dokumentumok keresését, úgy az ilyen másolat készítése az 1/2003 rendelet 20. cikke (2) bekezdésének b) és c) pontjában a Bizottságra ruházott jogkörök keretében tartozik.
- 54 Ellentétben ugyanis a felperesek állításával, az 1/2003 rendelet 20. cikke (2) bekezdésének b) és c) pontjából nem tűnik ki, hogy a Bizottság azon jogköre, hogy elkészítse vagy megszerezzék a vizsgált vállalkozás könyveinek és feljegyzéseinek másolatát vagy kivonatát, azon könyvekre és feljegyzésekre korlátozódna, amelyeket már megvizsgált.
- 55 Ezenkívül meg kell jegyezni, hogy az ilyen értelmezés árthat az említett rendelet 20. cikke (2) bekezdése b) pontja hatékony érvényesülésének, mivel bizonyos körülmények között a vizsgált vállalkozás könyveinek és feljegyzéseinek ellenőrzése az említett könyvek vagy feljegyzések előzetes lemásolását igényelheti, vagy e másolás a jelen ügghöz hasonlóan megkönnyítheti az ellenőrzést.
- 56 Következésképpen meg kell állapítani, hogy mivel J. számítógépe merevlemezének, valamint az említett számítógépen és R. számítógépen talált elektronikuslevél-sorozatoknak a lemásolása a Bizottság tisztviselői részéről a FIT alkalmazásának körébe tartozott, amelynek célja az volt, hogy releváns információkat szerezzenek a vizsgálatához, e másolatok készítése az 1/2003 rendelet 20. cikke (2) bekezdésének b) és c) pontjában rögzített jogkörök keretében tartozik.
- 57 Másodszor, amennyiben a felperesek érvelését úgy kell értelmezni, hogy azt kifogásolják, hogy a Bizottság tisztviselői anélkül csatolták a vizsgálati iratokhoz az R. számítógépen és J. számítógépen talált elektronikuslevél-sorozatok másolatait, valamint az utóbbi számítógép merevlemezének másolatát, hogy előzetesen megvizsgálták volna, hogy az említett másolatokban található dokumentumok relevánsak-e a helyszíni vizsgálat tárgya szempontjából, úgy ezen érvelésnek nem lehet helyt adni.

- 58 Amint az ugyanis kitűnik a fenti 42–47. pontból, a Bizottság tisztviselői csak azt követően csatolták a vizsgálati iratokhoz a szóban forgó dokumentumok papíralapú változatát, hogy az R. számítógépén és J. számítógépén talált elektronikuslevél-sorozatok másolatain, valamint az utóbbi számítógép merevlemezének másolatán található dokumentumok vizsgálata során, a Bizottság brüsszeli helyiségeiben a felperesek képviselőinek jelenlétében megállapították, hogy e dokumentumok egy része *prima facie* releváns a helyszíni vizsgálat tárgya szempontjából.
- 59 Meg kell tehát állapítani, hogy ellentétben a felperesek állításával, a Bizottság tisztviselői nem csatolták közvetlenül a vizsgálati iratokhoz az R. számítógépén és J. számítógépén talált elektronikuslevél-sorozatok másolatain, valamint az utóbbi számítógép merevlemezének másolatán található dokumentumokat, anélkül hogy előzetesen megvizsgálták volna, hogy azok relevánsak-e a helyszíni vizsgálat tárgya szempontjából.
- 60 Harmadszor, a felperesek azon érvét illetően, amely szerint a Bizottság tisztviselői nem voltak jogosultak arra, hogy J. számítógépe merevlemezének másolatán, valamint az említett számítógépen és R. számítógépén talált elektronikuslevél-sorozatok másolatain a vizsgálat szempontjából releváns információkat keressenek a Bizottság helyiségeiben, rá kell mutatni, hogy az 1/2003 rendelet 20. cikke (2) bekezdésének b) pontja a felperesek állításával ellentétben nem írja elő azt, hogy a helyszíni vizsgálat tárgyát képező vállalkozások könyveinek és feljegyzéseinek vizsgálata kizárólag azok helyiségeiben végezhető, amennyiben a jelen üggyhöz hasonlóan az említett helyszíni vizsgálatot nem lehetett az eredetileg előírt időben befejezni. E rendelkezés kizárólag arra kötelezi a Bizottságot, hogy a dokumentumok saját helyiségeiben történő vizsgálata során tiszteletben tartsa ugyanazokat a garanciákat a vizsgált vállalkozások vonatkozásában, mint amelyek a helyben elvégzett vizsgálat során köteleztek.
- 61 Márpedig rá kell mutatni, hogy a tárgyaláson a Törvényszék egy kérdésére válaszolva a felperesek elismerték, hogy nem azt kifogásolják, hogy a Bizottság J. számítógépe merevlemezének másolatának, valamint az említett számítógépen és R. számítógépén talált elektronikuslevél-sorozatok másolatainak a Bizottság brüsszeli helyiségeiben történt vizsgálata során másként járt el, mint ahogy akkor tette volna, ha e vizsgálatra a felperesek helyiségeiben került volna sor. A felperesek kizárólag arra hivatkoznak, hogy az, hogy e vizsgálatra a Bizottság helyiségeiben került sor, megfosztotta őket a kompetens munkavállalók segítségétől abból a célból, hogy magyarázatokat tudjanak szolgáltatni a Bizottság részére az e vizsgálat során megvizsgált dokumentumokat illetően.
- 62 E tekintetben elegendő arra rámutatni, hogy a felperesek nem hivatkoznak arra, hogy a Bizottság kifogásolta volna azt, hogy képviselőik számára a szóban forgó másolatok Bizottság helyiségeiben történő vizsgálata során a felperesek egyes munkavállalói segítséget nyújtsanak.
- 63 Mindenesetre emlékeztetni kell arra, amint az kitűnik a tényállás fenti 46. és 47. pontban található ismertetéséből, hogy az említett másolatokat lepecsételt borítékokban vitték Brüsszelbe, hogy az említett másolatokat tartalmazó borítékok felbontására és vizsgálatukra a felperesekkel egyeztetett időpontban, azok képviselőinek jelenlétében került sor, hogy a Bizottság azon helyiségeit, amelyekben ez a vizsgálat folyt, pecsétek elhelyezésével szabályszerűen védelem alá helyezték, hogy az ezen adatokból kivont azon dokumentumokat, amelyeknek a vizsgálati iratokhoz csatolását a Bizottság elhatározta, kinyomtatták és listázták, hogy azok másolatát átadták a felpereseknek, valamint hogy a vizsgálat végén J. számítógépe merevlemezének másolatát, valamint az említett számítógépen és R. számítógépén talált elektronikuslevél-sorozatok másolatait véglegesen törölték.
- 64 A fentiekre figyelemmel meg kell állapítani, hogy a helyszíni vizsgálat során a Bizottság nem lépte túl az 1/2003 rendelet 20. cikkének (2) bekezdése alapján elismert jogkörét. A felperesek kifogását e tekintetben tehát el kell utasítani.

c) A helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat állítólagos megsértéséről

- 65 A felperesek azon érvét illetően, amely szerint lényegében azáltal, hogy a vizsgálat szempontjából releváns információkat a Bizottság brüsszeli helyiségeiben keresték J. számítógépe merevlemezeinek másolatán, valamint az említett számítógépen és R. számítógépén talált elektronikuslevél-sorozatok másolatain, a Bizottság tisztviselői megsértették a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat földrajzi és időbeli hatályát, emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlatának megfelelően az említett határozat indokolása korlátozza a Bizottság tisztviselőinek az 1/2003 rendelet 20. cikkének (2) bekezdésében meghatározott jogköreit (2015. június 18-i Deutsche Bahn és társai kontra Bizottság ítélet, C-583/13 P, EU:C:2015:404, 60. pont).
- 66 A jelen ügyben egyrészt a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat földrajzi hatályát illetően meg kell állapítani, hogy az említett határozat 1. cikkének második bekezdésében a következő szerepelt:
- „A helyszíni vizsgálatra a vállalkozás ellenőrzése alatt álló bármely helyiségben sor kerülhet, különösen a 4–10 Rue Mozart, 92110 Clichy, Franciaország címen található irodákban.”
- 67 A helyszíni vizsgálatot elrendelő határozatból tehát kitűnik, hogy bár a helyszíni vizsgálatra a felperesek „ellenőrzése alatt álló bármely helyiségben sor kerülhet[ett]”, különösen a clichyi irodákban, annak a felperesek állításával ellentétben nem kellett kizárólag a felperesek helyiségeiben zajlania. Ennélfogva a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat nem zárta ki annak lehetőségét, hogy a Bizottság Brüsszelben folytassa a vizsgálatot.
- 68 Ami másrészt a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat időbeli hatályát illeti, rá kell mutatni, hogy e határozat 2. cikke meghatározta azt az időpontot, amelytől kezdődően a helyszíni vizsgálatra sor kerülhetett, de nem jelölte meg azt az időpontot, amikor annak véget kellett érnie.
- 69 Vitathatatlan, hogy a helyszíni vizsgálat befejező időpontjának hiánya ugyanakkor nem jelenti azt, hogy az korlátlanul elnyúlhatott az időben, mivel a Bizottságnak e tekintetben a Charta 41. cikke (1) bekezdésének megfelelően be kell tartania egy észszerű határidőt.
- 70 A jelen ügyben azonban e jogalap keretében azt kell megállapítani, hogy a felperesek nem hivatkoznak arra, hogy egyrészt a helyiségekben végzett helyszíni vizsgálat, másrészt e vizsgálat Brüsszelben történő folytatása között eltelt egy hónapos időszak észszerűtlen volt.
- 71 Ebből következik, hogy a felperesek által előadottakkal ellentétben a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat nem zárta ki azt, hogy a Bizottság tisztviselői a Bizottság brüsszeli helyiségeiben folytassák a vizsgálat szempontjából releváns bizonyítékok keresését a Nexans France egyes munkavállalói számítógépei merevlemezeinek másolatain.
- 72 A fentiekre figyelemmel meg kell állapítani, hogy a Bizottság nem sértette meg a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat hatályát sem a vitatott intézkedések meghozatalával a helyszíni vizsgálat lefolytatása során. Ennélfogva e tekintetben el kell utasítani a felperesek kifogásait.

d) A védelemhez való jog állítólagos megsértéséről

- 73 A felperesek előadják, hogy a helyszíni vizsgálat tárgya szempontjából releváns dokumentumok kiválogatására irányuló műveletek felfüggesztése 2009. február 3. és március 2., vagyis azon időpont között, amikor a Nexans France egyes munkavállalóinak elektronikuslevél-sorozatát és J. számítógépe merevlemezeinek másolatát rögzítő elektronikus adathordozókat tartalmazó lepecsételt borítékokat felbontották, megfosztotta őket a mentesség iránti kérelem előterjesztése célszerűsége komoly

értékelésének lehetőségétől, mivel ezen időszak során nem tudták meghatározni a birtokukban lévő egyéb információk hozzáadott értékét. Ebből következően a Bizottság így megsértette a védelemhez való jogukat.

- 74 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az engedékenységi közlemény 10. pontja szerint a mentesség nem adható meg, „ha [az információk és bizonyítékok benyújtásának] időpontjában a Bizottságnak már kellő bizonyíték állt a rendelkezésére, hogy határozatot hozzon helyszíni vizsgálat lefolytatásáról az állítólagos kartellel kapcsolatban, vagy már végrehajtott egy ilyen helyszíni vizsgálatot”.
- 75 Márpedig a jelen ügyben, amint azt a Törvényszék megerősítette a 2012. november 14-i Nexans France és Nexans kontra Bizottság ítélet (T-135/09, EU:T:2012:596) 93. pontjában, a Bizottság kellő bizonyítékkal rendelkezett a nagyfeszültségű, tenger alatti és föld alatti elektromos kábelekkel kapcsolatban a Nexans helyiségeiben lefolytatott helyszíni vizsgálat elrendeléséhez. Ebből következik, hogy a felperesek az engedékenységi közlemény alapján nem részesülhettek volna a bírság alóli mentességben.
- 76 Vitathatatlan, hogy az engedékenységi közlemény 23. pontjának megfelelően azok a vállalkozások, amelyek felfedik részvételüket az Európai Uniót érintő állítólagos kartellben, de amelyek nem felelnek meg a bírság alóli mentesség feltételeinek, még jogosultak lehetnek a velük szemben egyébként kiszabható bírság összegének csökkentésére. Az említett közlemény 24. pontja szerint annak érdekében, hogy ilyen csökkentésre jogosultságot szerezzen, a vállalkozásnak a Bizottság rendelkezésére kell bocsátania az állítólagos jogsértésre vonatkozó olyan bizonyítékait, amelyek jelentős hozzáadott értéket képviselnek a Bizottságnak már rendelkezésére álló bizonyítékokhoz képest.
- 77 Fontos ugyanakkor kiemelni, hogy a felpereseknek továbbra is a birtokában maradtak azok az adatok, amelyekről a Bizottság tisztviselői másolatokat készítettek. Így tehát teljes mértékben képesek voltak azon információk meghatározására, amelyek nem szerepeltek e digitális másolatokban és amelyek a helyszíni vizsgálat tárgyára figyelemmel alkalmasak voltak arra, hogy jelentős hozzáadott értéket képviseljenek a már a Bizottság birtokában lévő bizonyítékokhoz képest.
- 78 Ezenkívül, még ha a Bizottság, amint azt a felperesek lényegében állítják, már rendelkezett is az azon információkat tartalmazó számítógépes merevlemezekkel, amelyeket a részleges mentességi iránti kérelmükben benyújthattak volna, ismét emlékeztetni kell arra, hogy az, hogy a Bizottság másolatokat készített a Nexans France egyes munkavállalóinak elektronikuslevél-sorozatáról és J. számítógépének merevlemezéről, nem jelenti azt, hogy ezeket megvizsgálta, és már hozzáfért az azokon szereplő információkhoz. Az ilyen vizsgálatra ugyanis csak azt követően került sor, hogy az említett másolatokat Brüsszelben kivették a lepecsételt borítékokból. E körülmények között a felperesek előtt még nyitva állt a lehetőség az említett merevlemez és az említett e-mailek tartalmának megvizsgálására, továbbá a Bizottság tájékoztatására az ezekben található olyan dokumentumokról és bizonyítékokról, amelyek hozzáadott értéket képviselhetek volna a Bizottság által a vizsgálat során már összegyűjtött többi bizonyítékhoz képest.
- 79 Ebből következik, hogy ellentétben a felperesek állításával a Bizottság nem akadályozta meg annak lehetőségét, hogy a felperesek a részleges mentesség iránti kérelem benyújtása érdekében értékelést végezzenek.
- 80 Amennyiben a felperesek a védelemhez való joguk megsértésére hivatkoznak, emlékeztetni kell arra, hogy a Bizottság által az előzetes vizsgálati szakaszban hozott vizsgálati intézkedések, különösen az ellenőrzési intézkedések és az információkérés, természetüknél fogva arra utalnak, hogy a Bizottság jogsértés elkövetését gyanítja, és jelentős következményekkel járhatnak a gyanúsított vállalkozások helyzetére. Következésképpen el kell kerülni azt, hogy a védelemhez való jog orvosolhatatlanul sérülhessen a közigazgatási eljárás ezen szakaszában, mivel a meghozott vizsgálati intézkedéseknek meghatározó jellegük lehet a vállalkozások magatartásának a felelősségük megállapítására alkalmas

jogellenes jellege bizonyítása tekintetében (lásd ebben az értelemben: 2014. november 25-i Orange kontra Bizottság ítélet, T-402/13, EU:T:2014:991, 79. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 81 A jelen ügyben ugyanakkor maga az a tény, hogy a szóban forgó elektronikus adatokat nem a Nexans France clichyi helyiségeiben, hanem a Bizottság brüsszeli helyiségeiben vizsgálták meg, nincs kihatással a felperesek védelemhez való jogának tiszteletben tartására, mivel megállapítást nyert, hogy azokat az adathordozókat, amelyeken a szóban forgó elektronikus adatok másolatait rögzítették, és lepecsételt borítékokban vitték Brüsszelbe, hogy a Bizottság átadta ezen adatok másolatát a felpereseknek, hogy az ezen adatokat tartalmazó adathordozókat tartalmazó borítékok felbontására és vizsgálatukra a felperesekkel egyeztetett időpontban, azok képviselőinek jelenlétében került sor, hogy a Bizottság azon helyiségeit, amelyekben ez a vizsgálat folyt, pecsétek elhelyezésével szabályszerűen védelem alá helyezték, hogy az ezen adatokból kivont azon dokumentumokat, amelyeknek a vizsgálati iratokhoz csatolását a Bizottság elhatározta, kinyomtatták és listázták, hogy azok másolatát átadták a felpereseknek, valamint hogy a vizsgálat végén valamennyi adathordozó és a vizsgálatukra használt számítógépek tartalmát véglegesen letörölték.
- 82 A felpereseknek a védelemhez való joguk megsértésére alapított kifogását tehát el kell utasítani mint megalapozatlant.

e) Az 1/2003 rendelet 20. cikke (3) és (4) bekezdésének állítólagos megsértéséről

- 83 A felperesek azt kifogásolják, hogy a Bizottság anélkül folytatta brüsszeli helyiségeiben a Nexans France egyes munkavállalói elektronikuslevél-sorozatairól és J. számítógépe merevlemezeről készített másolatok vizsgálatát, hogy erről előzetesen értesítette volna a belga versenyhatóságot.
- 84 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy egyrészt az 1/2003 rendelet 20. cikkének (4) bekezdése szerint „[a] Bizottság [a helyszíni vizsgálatot elrendelő] határozatot azon tagállam versenyhatóságával történt konzultáció után hozza meg, amelynek területén a helyszíni vizsgálatra sor kerül”, másrészt pedig, hogy ugyanezen rendelet 20. cikkének (3) bekezdése szerint „[a] Bizottság a helyszíni vizsgálat előtt megfelelő időben értesítést küld a vizsgálatról azon tagállam versenyhatóságának, amelynek területén a vizsgálatra sor kerül”.
- 85 Az 1/2003 rendelet 20. cikke (3) és (4) bekezdésének az említett rendelet (24) preambulumbekkezdésében ismertetett *ratio legis* az, hogy lehetővé tegyék a tagállamok versenyhatóságai számára, hogy aktívan együttműködjenek a Bizottságot az e rendelet 20. cikkének (1) bekezdése alapján a helyszíni vizsgálatok kapcsán megillető jogkörök gyakorlásában.
- 86 Az 1/2003 rendelet 20. cikkének (5) bekezdése ebben az értelemben kiemeli, hogy „[a]zon tagállam tisztviselői vagy versenyhatósága által meghatalmazott vagy kijelölt egyéb személyek, amelynek területén a helyszíni vizsgálatra sor kerül, a hatóság vagy a Bizottság kérelmére aktívan segítik a Bizottság által meghatalmazott tisztviselőket és más kísérő személyeket”, valamint hogy „[e]nnek érdekében a (2) bekezdésben említett jogkörök illetik meg őket”.
- 87 A jelen ügyben nem vitatott, hogy a Bizottság a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat meghozatala előtt meghallgatta az Autorité de la concurrence-t (versenyhatóság, Franciaország). Az sem vitatott, hogy a Bizottság kellő időben értesítette az említett hatóságot a Nexans France helyiségeiben folytatott helyszíni vizsgálatot megelőzően. Egyebekben az sem vitatott, hogy a Bizottság ellenőreit az említett hatóság képviselői kísérték a Nexans France helyiségeiben folytatott helyszíni vizsgálat során.
- 88 Ennélfogva úgy kell tekinteni, hogy a Bizottság a jelen ügyben tiszteletben tartotta az 1/2003 rendelet 20. cikke (3) és (4) bekezdésének előírásait.

- 89 E megállapítást nem kérdőjelezheti meg a felperesek által előadott érvelés.
- 90 A felperesek állításával ellentétben ugyanis az 1/2003 rendelet 20. cikkének (3) és (4) bekezdéséből nem következik az, hogy a jelen ügyben a Bizottság köteles lett volna „konzultálni” a belga versenyhatósággal, vagy „megfelelő időben értesíteni” azt, amikor gyakorlati okokból úgy döntött, hogy brüsszeli helyiségeiben folytatja a dokumentumok 1/2003 rendelet 20. cikke alapján lefolytatott helyszíni vizsgálat keretében egy másik tagállam területén megkezdett vizsgálatát; erre kizárólag akkor köteles, ha egy Belgiumban található vállalkozás helyiségeiben kíván helyszíni vizsgálatot folytatni.
- 91 Ebből következik, hogy a felperesek arra alapított kifogását, hogy a Bizottság megsértette az 1/2003 rendelet 20. cikkének (3) és (4) bekezdését, el kell utasítani mint megalapozatlant.

f) A Charta 7. cikkének állítólagos megsértéséről

- 92 A felperesek lényegileg előadják, hogy mivel a vitatott intézkedések túllépnek a Bizottságot az 1/2003 rendelet alapján megillető jogkörökön, az említett intézkedések ellentétesek a bármely természetes vagy jogi személy magántevékenységi körébe való önkényes vagy aránytalan közhatalmi beavatkozás elleni védelem követelményével is.
- 93 E tekintetben emlékeztetni kell arra, amint azt a Törvényszék a fenti 64. pontban megállapította, hogy a vitatott intézkedések nem léptek túl a Bizottságot az 1/2003 rendelet alapján megillető jogkörökön. Ennélfogva, amennyiben a felperesek a Charta 7. cikkének megsértésére alapított kifogást az 1/2003 rendelet 20. cikke (2) bekezdése megsértésének előzetes megállapításához kötik, e kifogást el kell utasítani mint megalapozatlant.
- 94 Végezetül, amennyiben a Charta 7. cikkének megsértésére alapított kifogást független kifogásként kell értelmezni, rá kell mutatni, hogy a felperesek e tekintetben előadott érvelése ugyanazon az előfeltevésen alapul, mint amelyen az 1/2003 rendelet 20. cikke (2) bekezdésének megsértésére alapított érvelés, vagyis azon, hogy a Bizottság tisztviselői anélkül készítettek másolatot az R. számítógépén és J. számítógépén talált elektronikuslevél-sorozatokról, valamint J. számítógépének merevlemezeről, továbbá csatolták e másolatokat közvetlenül a vizsgálati iratokhoz, hogy előzetesen megvizsgálták volna, hogy az azokban található dokumentumok relevánsak-e a helyszíni vizsgálat tárgya szempontjából.
- 95 Márpedig, amint azt a Törvényszék a fenti 48–72. pontban már megállapította, ez az előfeltevés hibás, így a felpereseknek a Charta 7. cikkének megsértésére alapított érvelése megalapozatlan.
- 96 Ennélfogva el kell utasítani a felperesek azon érvelését, amely szerint a helyiségekben a Bizottság által tartott helyszíni vizsgálat során lefoglalt dokumentumokat nem lehetett volna felhasználni a megtámadott határozat alátámasztására, mivel azokat jogellenesen szerezték be.
- 97 Egyebekben el kell utasítani a felperesek azon érvelését is, amely szerint a megtámadott határozat nem támaszkodhat a Bizottság által a Prysmian helyiségeiben végzett helyszíni vizsgálat során lefoglalt dokumentumokra, mivel a Bizottság ugyanazt a módszert alkalmazta e dokumentumok megszerzésére, mint amelyet az ő helyiségekben lefolytatott helyszíni vizsgálat során. Még ha fel is tételezzük ugyanis – aminek állítására a felperesek szorítkoznak –, hogy a Prysmian helyiségeiben végzett helyszíni vizsgálat eredményeként a vizsgálati iratokhoz csatolt dokumentumok beszerzésére ugyanazon módszer szerint került sor, mint amelyet a jelen ügyben alkalmaztak, elegendő arra rámutatni, hogy a felpereseknek az említett módszer jogellenességére vonatkozó érveit a Törvényszék elutasította mint megalapozatlanokat.

- 98 A fenti megfontolások összességéből az következik, hogy a szóban forgó elektronikus adatok másolatait nem jogellenesen szerezték meg, és hogy ennél fogva, a felperesek állításával ellentétben, a Bizottság jogszerűen felhasználhatta ezeket az adatokat a megtámadott határozatban megállapított jogsértés fennállására vonatkozó következtetéseinek megalapozása céljából.
- 99 A fenti megfontolások összességéből az következik, hogy az első kereseti jogalapot el kell utasítani mint megalapozatlant.

2. A második, a felperesek jogsértésben való részvétele kezdő időpontjának meghatározását érintő mérlegelési hibán alapuló jogalapról

- 100 A felperesek előadják, hogy a Bizottság tévesen állapította meg, hogy a Nexans France 2000. november 13-án kezdett el részt venni a jogsértésben. E részvétel csak 2001. február 22-én kezdődött, amikor a Nexans bizonyos munkavállalói, mégpedig R. és J. részt vettek egy Londonban (Egyesült Királyság) szervezett, a tenger alatti és föld alatti elektromos kábelekre vonatkozó projektek kiosztásával kapcsolatos A/R találkozón.
- 101 E tekintetben a felperesek egyrészt előadják, hogy az iratok között szereplő bizonyítékok összességükben értékelve nem bizonyítják a jogilag megkövetelt módon, hogy a Nexans France munkavállalói részt vettek a 2000. november 29-én Kuala Lumpurban (Malajzia) tartott A/R találkozón.
- 102 Másrészt a felperesek megjegyzik, hogy bár a Bizottság, helyesen, nem állapította meg felelősségüket a 2000. november 13-át megelőző jogsértés miatt, ezen időpontot követően abból vezeti le a jogsértésben való részvételüket, hogy a jogsértés már 1999. február 18. óta folyt. Márpedig e jogsértés fennállása, legalábbis az utóbbi időponttól kezdődően, nem került a jogilag megkövetelt módon bizonyításra, ellentétben a Bizottságnak a megtámadott határozat (1064) preambulumbekzdésében szereplő állításával.
- 103 Mindenekelőtt a felperesek szerint a Bizottság e tekintetben kizárólag egyes engedékenységet kérelmezők, mégpedig a Sumitomo Electric Industries, a Hitachi Cable és a J-Power Systems által szolgáltatott bizonyítékokra támaszkodott, amelyek olyan, pusztán hallomáson alapuló bizonyítékok, amelyek hitelességét maga a Bizottság kérdőjelezi meg. Az ABB mentesség iránti kérelme keretében tett, a Bizottság által hivatkozott nyilatkozatai szintén nem hitelesek.
- 104 Ezt követően, ellentétben azzal, ami a megtámadott határozatból kitűnik, a Bizottság rendelkezésére álló, az engedékenységi eljárás keretében tett nyilatkozatok megerősítik, hogy 1999 során, illetve 2001 elejéig a kartell még nem létezett. Egyrészt az iratok között található, a Sumitomo Electric Industries, a Hitachi Cable és a J-Power Systems által szolgáltatott bizonyítékok csak azt támasztják alá, hogy egyes elektromoskábel-gyártók találkoztak, anélkül azonban, hogy megállapodást tudtak volna kötni. Másrészt az ABB-től származó bizonyítékok kizárólag egy jogszerűen működő konzorcium keretében történt jogszerű és a versenyt támogató kísérletet bizonyítanak.
- 105 Végül a felperesek vitatják a megtámadott határozatban a jogsértés 1999. február 18-ával kezdődő fennállásának alátámasztása érdekében hivatkozott közvetlen bizonyítékok bizonyító erejét. E bizonyítékok többségét határidőnaplókban található általános, kevésbé érthető jegyzetek alkotják, amelyek nem szolgáltatnak információkat az esetleges találkozók tartalmát, sőt résztvevőiket illetően sem.
- 106 A Bizottság vitatja a felperesek érveit.

- 107 A Nexans France jogsértésben való részvétele kezdő időpontjaként a Bizottság által kiválasztott időpontot illetően rá kell mutatni, hogy a Nexans France és a Nexans is a [bizalmas]¹ és leányvállalataiból álló csoport elektromos kábelekkal kapcsolatos tevékenységeiből származik.
- 108 Ily módon 2000. november 13-án [bizalmas] egy leányvállalata, vagyis [bizalmas] a föld alatti elektromos kábelek területén folytatott tevékenységeinek nagyobb részét átruházta Vivalec nevű egyik leányvállalatára, amelyet ezt követően Nexans France-ra neveztek át. A tevékenységek átruházása különböző munkavállalók, így B., R. és J. áthelyezésével is járt. Az ezt követő hónapokban [bizalmas] különböző leányvállalatainak elektromos kábelekkal kapcsolatos fennmaradt tevékenységét annak [bizalmas] nevű, kizárólagos tulajdonában álló leányvállalatára ruházták át. Később, de 2001. június 12. előtt a Nexans France-t és [bizalmas] eladták a Nexans-nak, [bizalmas] egy újonnan létrehozott leányvállalatának. 2001. június 12-én [bizalmas] a Nexans tőzsdei bevezetése során annak közel 80%-át átruházta, amely így függetlenné vált a [bizalmas] csoporttól. [bizalmas] ezt követően a Nexans csoport végső anyavállalatává váló Nexans-ban fennálló teljes részesedését átruházta (a megtámadott határozat (709) és (711) preambulumbekzdése).
- 109 A megtámadott határozatban a Bizottság kiemelte, hogy a bizonyítékok azt támasztják alá, hogy [bizalmas] munkavállalói, akiket 2000. november 13-án helyeztek át a Vivalechez (később Nexans France), közvetlenül részt vettek a jogsértésben 1999. február 18-tól, egészen 2009. január 28-ig. A Bizottság úgy döntött, hogy a kifogásközlést nem küldi meg [bizalmas] és leányvállalataiból álló csoport társaságai részére. Nem foglalt állást azon kérdést illetően sem, hogy a Nexans France felelős volt-e a kartellben való részvételért 2000. november 13-át megelőzően mint [bizalmas] jogutódja. Ezzel szemben a Bizottság úgy döntött, hogy ezt az időpontot jelöli meg, mint a Nexans France jogsértésben való részvételének kezdő időpontját. A Nexans mint anyavállalat csak 2001. június 12-től visel felelősséget a Nexans France magatartásáért (a megtámadott határozat (710), (711) és (912) preambulumbekzdése).
- 110 A fentiekből az következik, hogy a 2000. november 13-i, a Bizottság által a Nexans France jogsértésben való részvételének kezdő időpontjaként megjelölt időpont valójában csak [bizalmas] – a Bizottság szerint már korábban létező jogsértés által érintett – tevékenységeinek Vivalecre (később Nexans France) való átruházásának időpontját jelöli, amely átruházás e társaságok versenyellenes magatartásokban részt vevő főbb munkavállalóit, vagyis B.-t, R.-t és J.-t is érintette.
- 111 Ebből következik, hogy a jelen jogalap megalapozottsága vizsgálatának arra a kérdésre kell összpontosulnia, hogy 2000. november 13-án fennállt-e már a megtámadott határozat tárgyát képező, a Bizottság által egységes és folyamatos jogsértésnek minősített jogsértés, valamint hogy [bizalmas] érintett, a Vivalechez (később Nexans France) áthelyezett munkavállalói részt vettek-e a jogsértés végrehajtásában már ezen időpontot megelőzően is, és így módon a 2001. február 22-én Londonban tartott A/R találkozón való részvételük nem tekinthető másnak, mint korábbi versenyellenes tevékenységük folytatásának. E tekintetben nem szükséges azt megvizsgálni, hogy a Bizottság megalapozottan állapította-e meg, hogy a megtámadott határozatban hivatkozott jogsértés kezdő időpontja 1999. február 18. volt. A jelen ügyben ugyanis nem az a kérdés a releváns, hogy e jogsértés 1999. február 18-án kezdődött-e, hanem az, hogy az fennállt-e már legkésőbb 2000. november 13-án, valamint hogy az érintett munkavállalók részt vettek-e az említett jogsértésben az említett találkozót megelőzően.
- 112 E tekintetben, mindenekelőtt a jogsértés 2000. november 13. előtti fennállását illetően a megtámadott határozat (137)–(157) preambulumbekzdéséből – amelyek a Sumitomo Electric Industries, a Hitachi Cable és a J-Power Systems közös engedélyesség iránti kérelmében szereplő nyilatkozataira, valamint az általuk e kérelem kapcsán benyújtott korabeli ténydokumentumokra hivatkoznak – kitűnik, hogy 1999. február 18. és 2001. február 22. között [bizalmas] képviselői, közelebbről J. és R. több olyan

1 Kitakart bizalmas adatok.

találkozón is részt vett, amelyek célja az volt, hogy kidolgozzák a világ különböző részeiben elhelyezkedő, tenger alatti és föld alatti elektromos kábelekre vonatkozó projektek felosztásának szabályait, illetve hogy felosszák e projekteket a kartell résztvevői között. Az 1999. február 18-án Zürichben (Svájc), 1999. március 24-én Kuala Lumpurban, 1999. június 3-án és 4-én Tokióban (Japán), 1999. július 26-án Londonban (Egyesült Királyság) és 1999. október 19-én Kuala Lumpurban szervezett A/R találkozóról van szó. Ami a 2000. évet illeti, a Bizottság legalább négy találkozó szervezésére utalt, március 1-jén és 2-án, május 11-én, júliusban, valamint november 29-én (a megtámadott határozat (146) preambulumbekzdése, valamint I. melléklete). Azt is megállapította, hogy a Sumitomo Electric Industries, a Hitachi Cable és a J-Power Systems által benyújtott határidőnaplóban szereplő jegyzetek szerint R. és J. részt vett e találkozókon [*bizalmas*] nevében (a megtámadott határozat (146) preambulumbekzdése).

- 113 Ami e találkozók tartalmát illeti, a Bizottság által a megtámadott határozatban hivatkozott bizonyítékok, többek között a találkozóról készített, a megtámadott határozatban reprodukált jegyzetek tanúskodnak a piac felosztására irányuló megállapodás kidolgozásáról szóló tárgyalásokról, különösen a „nemzeti területre” vonatkozó megállapodás, valamint egy előzetesen megállapított kvóta alapján az „exportterületek” felosztásáról szóló megállapodás létrehozásáról. A Bizottság azt alátámasztó bizonyítékokra is hivatkozik, hogy a projektek felosztására szintén már 1999-től sor került. E tekintetben az említett határozatban szerepelteti egy állásfoglalás mintáját: ez egy olyan dokumentum volt, amely lehetővé tette az elektromos kábelekre vonatkozó projekteknek a kartell különböző résztvevői közötti elosztásának rögzítését és kezelését. A Bizottság szerint a fent hivatkozott találkozókon folytatott tárgyalások az olyan európai vállalkozások e megállapodásokba való bevonásának lehetőségét is érintették, mint az ABB, a Brugg Kabel és a Sagem, valamint azt, hogy ki kell jelölni egy japán koordinátort a kartell két ága közötti megfelelő kommunikáció biztosítása céljából.
- 114 A Bizottság ezenkívül megállapítja, hogy a Sumitomo Electric Industries, a Hitachi Cable és a J-Power Systems közös engedékenységi iránti kérelmében szolgáltatott bizonyítékokat, amelyekre a kartell 2000. november 13. előtti fennállásának bizonyítása érdekében támaszkodott, megerősítették az ABB által az engedékenységi iránti kérelmével összefüggésben tett szóbeli nyilatkozatok, valamint az utóbbi által e kérelem kapcsán benyújtott korabeli dokumentumok. A Bizottság hivatkozik ugyanis a megtámadott határozat (149) és (150) preambulumbekzdésére, az ABB-nek e társaság egy munkavállalója és [*bizalmas*] munkavállalója között 2000. áprilisban tartott találkozója vonatkozó nyilatkozataira, valamint az ABB által 2000. májusban elszendetett, a Pirelli részéről amiatt gyakorolt megtorlásra, hogy az előbbi megnyert egy projektet Olaszországban, vagyis az utóbbi vállalkozásnak fenntartott területen. E határozat (151) preambulumbekzdésében ismerteti továbbá egy e-mail, valamint több belső feljegyzés tartalmát, amelyek megerősítik, hogy 2000. áprilisban az ABB már részt vett a „nemzeti területre vonatkozó megállapodásban”, valamint az európai projektek ezt követő felosztásában a kartell R tagjai között.
- 115 Ezt követően a Bizottság által hivatkozott bizonyítékok azt is alátámasztják, hogy [*bizalmas*] munkavállalói fontos szerepet játszottak a megtámadott határozatban megállapított jogsértést alkotó megállapodások kidolgozásában és működtetésében. Nem csupán aktívan részt vettek a kartellben az 1999. február 18-án Zürichben tartott találkozótól kezdődően, hanem, amint az kitűnik az 1999. július 26-án Londonban tartott találkozóról készült, az említett határozat (141) preambulumbekzdésében hivatkozott feljegyzésekből, vállalták azt is, hogy más európai vállalkozásokat is bevonnak a kartellbe. Ezenkívül, amint arra a Bizottság rámutatott e határozat (154) preambulumbekzdésében, a Sumitomo Electric Industries, a Hitachi Cable és a J-Power Systems szóbeli nyilatkozatai lehetővé teszik annak alátámasztását, hogy J., vagyis [*bizalmas*] egy munkavállalója volt a Bizottság által a megtámadott határozatban hivatkozott, 2000. szeptemberben kelt első állásfoglalás szerzője.
- 116 Rá kell mutatni, hogy [*bizalmas*] tevékenységeinek Vivalec (később Nexans France) általi átvétele 2000. novemberben nem változtatta meg a kartell működési módját. Továbbra is ugyanazok a személyek képviselték ugyanis a vállalkozást a kartell találkozóin, ugyanazt a szerepet játszva a jogsértés

- keretében. Így többek között 2000. novemberét követően továbbra is J. maradt a felelős az állásfoglalások előkészítéséért és frissítéséért, valamint az „R csoportnak” a kartell „A ágával” való kapcsolattartással megbízott titkári funkcióinak ellátásáért (lásd többek között a megtámadott határozat (94), (96), (99) és (211) preambulumbekzdését).
- 117 Végül ki kell emelni a jogsértés egységes és folyamatos jellegét, valamint azt, hogy a Bizottság által összegyűjtött bizonyítékok nem utalnak a kartell megszakadására az 1999 eleje és 2001 eleje közötti időszak során. A megtámadott határozatból az is kitűnik, hogy [*bizalmas*] képviselői, R. és J. jelen voltak a kartell találkozóin mind 1999-ben, mind 2000-ben, noha, amint arra a Bizottság rámutat a megtámadott határozat (146) preambulumbekzdésében, lehetséges, hogy nem voltak jelen minden 2000-ben szervezett találkozón.
- 118 Annak lehetősége, hogy [*bizalmas*] személyzetének egyes tagjai nem voltak jelen a kartell 2000-ben szervezett találkozóinak valamelyikén, nem kérdőjelezheti meg az érintett vállalkozás kartellben való részvételének folyamatosságát, figyelemmel többek között a 2001. február 22-én Londonban tartott A/R találkozóról készített jegyzetek tartalmára, amely találkozó jelenti a felperesek szerint a Nexans France kartellben való részvételének kezdetét. E jegyzetek tartalmazzák a jelenlévők listáját, amelyen a Nexans France munkavállalóinak, J.-nek és R.-nek a neve mellett szerepel a „[*bizalmas*]” szó, jelezve, hogy [*bizalmas*] korábbi munkavállalóiról van szó. Ezenkívül az említett jegyzetek utalnak a Nexans France tevékenységének megkezdésére, kiemelik, hogy a Nexans tőzsdei bevezetését elhalasztották, de megerősítették, és hogy [*bizalmas*] innentől kezdve távközlési vállalkozás lesz. Ily módon, ellentétben a felperesek állításával, az említett találkozóról készített jegyzetek azt támasztják alá, hogy a Nexans France e találkozón való részvétele csupán [J.] és [R.] korábbi, összejátszásra irányuló tevékenységeinek folytatását jelentette az elektromos kábelek gyártására irányuló tevékenység átszervezését követően a [*bizalmas*] és leányvállalatai által alkotott csoporton belül.
- 119 E körülményekből kitűnik egyrészt az, hogy legkésőbb 2000 közepére már létrejött a Bizottság által megtámadott határozatban megállapított kartell, valamint hogy a többek között R. és J. által képviselt [*bizalmas*] egyike volt e kartell alapító tagjainak. Másrészt ezekből az következik, hogy a Bizottság megalapozottan állapította meg, hogy a Nexans France kartellben való részvétele pusztán a folytatása volt a [*bizalmas*] munkavállalói által 1999 eleje óta folytatott magatartásoknak. A Bizottság tehát, anélkül hogy hibát követett volna el, tekinthette úgy, hogy a Nexans France kartellben való részvétele 2000. november 13-án kezdődött, amikor a Vivalec (később Nexans France) átvette [*bizalmas*] tevékenységeit a föld alatti elektromos kábelek területén, beleértve a kartellben közvetlenül részt vevő munkavállalókat is.
- 120 A felperesek érvei nem alkalmasak e megállapítás megkérdőjelezésére.
- 121 Először is meg kell állapítani, hogy a felperesek a Bizottság által összegyűjtött bizonyítékok bizonyító erejét oly módon próbálják megkérdőjelezni, hogy azokat elszigetelten mutatják be és elemzik. Külön vizsgálják az engedékenységet kérelmezők nyilatkozatait, és a kérelmezők által kérelmeikkel összefüggésben szolgáltatott korabeli bizonyítékokat.
- 122 E tekintetben fontos emlékeztetni arra, hogy noha a Bizottságnak pontos és egybevágó bizonyítékokat kell nyújtania annak bizonyítására, hogy az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdésének megsértése megtörtént, nem szükséges az általa előterjesztett minden egyes bizonyítéknak eleget tennie e feltételeknek a jogsértés összes elemét tekintve. Elegendő, ha az intézmény által felhozott valószínűsítő körülmények csoportja a maga teljességében értékelve megfelel e követelménynek. Ily módon a Bizottság által a megtámadott határozatban az e rendelkezés valamely vállalkozás általi megsértésének bizonyítására hivatkozott valószínűsítő körülményeket nem elkülönülten, hanem összességükben kell értékelni (lásd: 2013. május 17-i Trelleborg Industrie és Trelleborg kontra Bizottság ítélet, T-147/09 és T-148/09, EU:T:2013:259, 51. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2014. december 12-i Repsol Lubricantes y Especialidades és társai kontra Bizottság ítélet, T-562/08, nem tették közzé, EU:T:2014:1078, 152. és 153. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Ezenkívül a

versenyellenes magatartás vagy megállapodás fennállására a legtöbb esetben bizonyos olyan egybeesésekből és valószínűsítő körülményekből kell következtetni, amelyek együttesen vizsgálva – más összefüggő magyarázat hiányában – a versenyszabályok megsértését bizonyíthatják (2015. szeptember 17-i Total Marketing Services kontra Bizottság ítélet, C-634/13 P, EU:C:2015:614, 26. pont).

- 123 A jelen ügyben, amint az kifejtésre került a fenti 112–115. pontban, a Bizottság által a megtámadott határozatban előterjesztett bizonyítékok alátámasztják a jogellenes kapcsolatfelvételt a tenger alatti és föld alatti elektromos kábelek európai és japán gyártói között, a piacok közöttük való felosztásáról szóló összetett megállapodás kidolgozását, valamint e megállapodás végrehajtását 1999 elejétől kezdve. E bizonyítékok megerősítik azt is, hogy [*bizalmas*] (később Vivalec, majd Nexans France) munkavállalói kulcsszerepet játszottak e kapcsolatokban.
- 124 Másodsor, ellentétben a felperesek állításával, a Bizottságnak a jogsértés 1999 eleje és 2001 eleje közötti időszakban való fennállására vonatkozó következtetései nem kizárólag a részére a Sumitomo Electric Industries, a Hitachi Cable és a J-Power Systems által a közös mentesség iránti kérelmükben átadott bizonyítékokon alapulnak. Noha az igaz, hogy a Bizottság e bizonyítékokra hivatkozik a leggyakrabban az észrevételeinek alátámasztása céljából, ezen intézmény az ABB által szolgáltatott, [*bizalmas*] jogsértésben való részvételére kifejezetten utaló bizonyítékokra is támaszkodik.
- 125 A felperesek tévednek a megtámadott határozat (1064) preambulumbekzdésének jelentését illetően, amikor azt állítják, hogy a Bizottság maga is megerősítette, hogy kizárólag a Sumitomo Electric Industries, a Hitachi Cable és a J-Power Systems nyilatkozataira támaszkodott a jogsértés kezdeti időszakában való fennállásának megállapítása céljából. Ebben a preambulumbekzdésben, amely a Sumitomo Electric Industries, a Hitachi Cable és a J-Power Systems mint második engedékenységet kérelmező közös együttműködésének a bírság megállapítását szolgáló értékelésével foglalkozó részben szerepel, a Bizottság annak megállapítására szorítkozott, hogy az e kérelmezők által szolgáltatott információk az engedékenységi közlemény 26. pontja értelmében vett meggyőző erejű vagyis jelentős bizonyító erővel rendelkező bizonyítéknak minősülnek. Arra is rámutatott, hogy a jogsértés 1999. február 18. és 2001. március 1-je közötti időszak alatti fennállását kizárólag ezen információk alapján is képes volt megállapítani, ami önmagában nem zárja ki, hogy más, ezen időszakra vonatkozó bizonyítékokkal is rendelkezett, többek között az ABB által szolgáltatott bizonyítékokkal, amely társaság volt az első vállalkozás, amely kapcsolatba lépett a Bizottsággal, és megkezdte az együttműködést az említett közlemény keretében.
- 126 Harmadszor a felperesek állításával ellentétben nincs ok a Sumitomo Electric Industries, a Hitachi Cable és a J-Power Systems, illetve az ABB nyilatkozatai hitelességének és megbízhatóságának megkérdőjelezésére.
- 127 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint ugyanis az uniós jog egyetlen rendelkezése vagy általános elve sem tiltja, hogy a Bizottság valamely vállalkozással szemben más, eljárás alá vont vállalkozások nyilatkozataira támaszkodjon. Ha ez nem így lenne, az EUMSZ 101. cikkbe ütköző magatartások bizonyításának a Bizottságra háruló terhe tarthatatlan lenne, és összeegyeztethetetlen lenne az EUM-Szerződés alapján ráruházott azon feladattal, hogy e rendelkezések megfelelő alkalmazását felügyelje (lásd: 2005. október 25-i Groupe Danone kontra Bizottság ítélet, T-38/02, EU:T:2005:367, 285. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 128 Bár általánosan elfogadott, hogy a jogsértő kartell fő résztvevői által önkéntesen szolgáltatott bizonyítékok bizonyos fenntartással kezelendők – tekintettel annak lehetőségére, hogy e résztvevők hajlamosak a lehető legtöbb terhelő bizonyítékot szolgáltatni versenytársaik tevékenységét illetően –, az a tény, hogy valaki a bírság alóli mentesítés vagy összegének csökkentése érdekében el kívánja érni az engedékenységi közlemény alkalmazását, nem jelent szükségszerűen indítékot arra, hogy a kartell többi tagjának részvételére vonatkozóan elferdített bizonyítékokat terjesszen elő. A Bizottság félrevezetésére irányuló szándék ugyanis megkérdőjelezhetné a kérelmező együttműködésének

őszinteségét és teljességét, következésképpen veszélyeztethetné az engedékenységi közlemény kedvezményében teljes mértékben való részesülés lehetőségét (2011. július 12-i Toshiba kontra Bizottság ítélet, T-113/07, EU:T:2011:343, 94. pont).

- 129 A jelen ügyben a Bizottság vitathatatlanul megkérdőjelezte a Sumitomo Electric Industries, a Hitachi Cable és a J-Power Systems közös mentesség iránti kérelmükben tett nyilatkozatainak megbízhatóságát, és ebből következően 50% helyett 45%-ban korlátozta az e vállalkozásokkal szemben kiszabandó bírság összegének csökkentését. Ugyanakkor a Bizottság kétségei nem a jogsértés kezdetét érintették, hanem kizárólag a J-Power Systems kartellből való kivonulásának időpontját, mivel az engedékenységet kérelmezők eltérő időpontokat jelöltek meg e kivonulást illetően. Ezzel szemben a kartell kezdeti időszakát illetően a Bizottság a megtámadott határozat (1064) preambulumbekzdésében kiemelte, hogy a Sumitomo Electric Industries, a Hitachi Cable és a J-Power Systems által szolgáltatott bizonyítékok meggyőző erejűek.
- 130 Egyebekben, ellentétben a felperesek állításával, a Sumitomo Electric Industries, a Hitachi Cable és a J-Power Systems által benyújtott nyilatkozatokat nem lehet pusztán „hallomáson alapuló” bizonyítékoknak tekinteni. E vállalkozások jogi képviselői által tett nyilatkozatokról van ugyanis szó, amelyek hátterét a tények olyan korabeli bizonyítékai szolgáltatják, mint a határidőnaplók kivonatai és a találkozóról készített jegyzetek. A Sumitomo Electric Industriestól, a Hitachi Cable-től és a J-Power Systemstől származó bizonyítékokat egyebekben megerősítik az ABB által a saját mentesség iránti kérelmével összefüggésben szolgáltatott bizonyítékok (lásd a fenti 114. pontot).
- 131 Ezenkívül el kell utasítani mint hatástalant a felperesek azon állítását, amely szerint a megtámadott határozat ellen benyújtott, T-445/14 számon nyilvántartásba vett keresetében az ABB láthatóan vitatja a Bizottság által a kartellben való részvételének kezdeteként megjelölt időpontot, mivel az nem jár semmilyen következménnyel az említett vállalkozás által a mentesség iránti kérelmében szolgáltatott, a kartell 2000 közepétől való fennállását megerősítő bizonyítékok értékére nézve.
- 132 Negyedszer, a felperesek azon érvét illetően, amely szerint az engedékenységet kérelmezők nyilatkozataiból kitűnik, hogy 1999 és 2000 folyamán a kartell még nem létezett, elegendő arra emlékeztetni, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdése értelmében vett megállapodás létezéséhez elég az, hogy az érintett vállalkozások kifejezzék az arra irányuló közös akaratukat, hogy meghatározott piaci magatartást tanúsítsanak. Valamely megállapodás a hivatkozott cikk értelmében létrejöttek tekinthető, ha akaratközösség áll fenn magának a verseny korlátozásának tekintetében, még akkor is, ha a tervezett korlátozás különös elemei még tárgyalás tárgyát képezik (lásd: 2011. június 16-i Solvay kontra Bizottság ítélet, T-186/06, EU:T:2011:276, 85. és 86. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 133 Egyebekben az ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy a Szerződés versenyjogi rendelkezéseinek alapvető kiindulópontja szerint minden gazdasági szereplőnek önállóan kell meghatározni a piacon folytatni kívánt politikáját. Bár ez az önállósági követelmény nem zárja ki azt, hogy a gazdasági szereplők racionálisan alkalmazkodjanak a versenytársaik megfigyelt vagy várható magatartásához, azt szigorúan tiltja, hogy ezek a szereplők közvetlenül vagy közvetve felvegyék egymással a kapcsolatot annak érdekében, hogy egy tényleges vagy lehetséges versenytárs piaci magatartását befolyásolják, vagy hogy az ilyen versenytársnak felfedjék az általuk elhatározott vagy tanúsítani kívánt piaci magatartást, amennyiben e kapcsolat célja vagy hatása olyan versenyfeltételek teremtése, amelyek – figyelembe véve a kínált termékek vagy szolgáltatások jellegét, valamint a vállalkozások jelentőségét és számát – nem felelnek meg a szóban forgó piacon szokásos feltételeknek (lásd ebben az értelemben: 1999. július 8-i Bizottság kontra Anic Partecipazioni ítélet, C-49/92 P, EU:C:1999:356, 116–118. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 134 A jelen ügyben, amint az kitűnik a fenti 111–134. pontból, megállapítható, hogy 1999-ben és 2000-ben a tenger alatti és föld alatti elektromos kábelek főbb japán és európai gyártóinak képviselői, a Nexans France-t is beleértve, találkoztak annak érdekében, hogy kidolgozzák a világ különböző részein

elhelyezkedő tenger alatti és föld alatti elektromos kábelekre vonatkozó projektek elosztásának szabályait, illetve hogy elosszák e projekteket a kartell résztvevői között. Bár e szabályok megtárgyalása időben elhúzódott, egyáltalán nem kétséges, hogy az e találkozókra részt vevő vállalkozások képviselőinek közös akarata a tenger alatti és föld alatti elektromos kábelekre vonatkozó projektek piacainak egymás közötti felosztására irányult, és hogy így tehát az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdése értelmében vett versenyellenes megállapodást kötöttek.

- 135 A fenti megfontolások összességéből az következik, hogy a második jogalapot el kell utasítani.
- 136 A fentiekre figyelemmel azt kell megállapítani, hogy a felpereseknek nem sikerült bizonyítaniuk, hogy olyan jogellenesség áll fenn, illetve a Bizottság olyan hibát követett el, amely igazolja a megtámadott határozat teljes vagy részleges megsemmisítését.
- 137 A megsemmisítés iránti kérelmeket tehát el kell utasítani.

B. A kiszabott bírságok összegének csökkentésére irányuló kérelmekről

- 138 A felperesek által benyújtott, a velük szemben kiszabott bírságok összegének csökkentése iránti különböző kérelmek vizsgálatát megelőzően emlékeztetni kell arra, hogy a jogszerűség vizsgálatát kiegészíti az EUMSZ 261. cikknek megfelelően az 1/2003 rendelet 31. cikke alapján az uniós bíróságnak biztosított korlátlan felülvizsgálati jogkör. E jogkör feljogosítja a bíróságot arra, hogy a szankció jogszerűségének egyszerű vizsgálatán túl a Bizottság értékelését a sajátjával helyettesítse, és következésképpen a kiszabott bírságot vagy kényszerítő bírságot törölje, csökkentse vagy növelje. Hangsúlyozni kell azonban, hogy a korlátlan felülvizsgálati jogkör gyakorlása nem egyezik meg a hivatalból való felülvizsgálattal, és emlékeztetni kell arra, hogy az uniós bíróságok előtti eljárás kontradiktórius. Az imperatív jogalapok kivételével, amelyeket – úgymint a megtámadott határozat indokolásának hiányát – a bíróságnak hivatalból kell megvizsgálnia, a felperesnek kell felhoznia a megtámadott határozattal szembeni jogalapokat, és neki kell bizonyítékokat előterjesztenie e jogalapok alátámasztása érdekében (2011. december 8-i KME Germany és társai kontra Bizottság ítélet, C-389/10 P, EU:C:2011:816, 130. és 131. pont).
- 139 A felperesek a velük szemben kiszabott bírságok összegének csökkentését annak érdekében kérik, hogy figyelembe vegyék egyrészt a Bizottság által a Nexans France jogsértésben való részvételének időtartama kapcsán elkövetett hibát, másrészt pedig a Bizottság által a velük szemben megállapított súlyossági együtttható kapcsán elkövetett hibákat.

1. A Bizottság által a Nexans France jogsértésben való részvételének időtartama kapcsán elkövetett hibáról

- 140 Rá kell mutatni, hogy a Nexans France kartellben való részvételének időtartama a Bizottság által a megtámadott határozatban megállapított jogsértés alkotóelemei közé tartozik, és ennek alapján azt az uniós bíróság nem vizsgálhatja meg az 1/2003 rendelet 31. cikke alapján (2016. január 21-i Galp Energia España és társai kontra Bizottság ítélet, C-603/13 P, EU:C:2016:38, 77. pont). Egyebekben, amennyiben a felperesek kérelmét e tekintetben úgy kell értelmezni, mint amely arra irányul, hogy a Törvényszék saját mérlegelésével helyettesítse a Bizottságét a Bizottság által a felperesekkel szemben kiszabott bírságok összegének kiszámítása érdekében használt, időtartamon alapuló szorzótényezőt illetően, rá kell mutatni, hogy e kérelem kizárólag azon az érven alapul, miszerint a Bizottság hibát követett el, amikor a Nexans France jogsértésben való részvételének kezdő időpontját 2000. november 13-ban állapította meg. Márpedig egyrészt fontos rámutatni, hogy ez az érv hatástalan a felperesekkel szemben a megtámadott határozat 2. cikkének d) pontjában kiszabott bírságot illetően, mivel a szóban forgó bírságot a felperesekkel szemben az általuk az EUMSZ 101. cikk értelmében alkotott vállalkozás jogsértésben való részvétele miatt szabták ki, a 2001. június 12. és 2009. január 28. közötti időszak

során. Másrészt arra is rá kell mutatni, hogy a második, a megsemmisítés iránti kérelmek alátámasztása érdekében felhozott kereseti jogalap vizsgálata során nem derült fény semmilyen olyan hibára, amelyet a Bizottság a Nexans France jogsértésben való részvétele kezdő időpontjának 2000. november 13-ában való megjelölése során követett el. Mivel a felperesek nem hoztak fel olyan további bizonyítékokat, amelyek a jelen ügyben alkalmasak lennének a Bizottság által a felperesekkel szemben a megtámadott határozatban kiszabott bírságok alapösszegének kiszámítása céljából használt szorzótényezők módosításának indokolására, el kell utasítani az említett bírságok összegének csökkentésére irányuló kérelmüket, amennyiben az a Bizottság által a Nexans France jogsértésben való részvételének időtartamát illetően állítólagosan elkövetett hibán alapul.

2. A harmadik, a bírságok összegének kiszámítása érdekében a súlyossági együttható megállapítása során elkövetett nyilvánvaló mérlegelési hibán, valamint az indokolási kötelezettség és az egyenlő bánásmód elvének megsértésén alapuló jogalapról

- 141 A jelen jogalap három részre oszlik. Az első rész keretében a felperesek előadják, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, és elmulasztotta indokolási kötelezettségét, amikor nem csökkentette a súlyossági együtthatót azon bizonyítékokra figyelemmel, amelyek szerint a kartell végrehajtása részleges és korlátozott, valamint kevésbé hatékony volt. A második részben előadják, hogy a Bizottság tévesen növelte az említett együtthatót annak érdekében, hogy figyelembe vegye a felek összesített piaci részesedését. A harmadik rész keretében a felperesek arra hivatkoznak, hogy ezen együttható alkalmazása révén a Bizottság megsértette az egyenlő bánásmód elvét.
- 142 A jelen jogalap három részének vizsgálatát megelőzően emlékeztetni kell arra, hogy az 1/2003 rendelet 23. cikkének (2) és (3) bekezdése alapján a Bizottság az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdését szándékosan vagy gondatlanul megsértő vállalkozásokkal szemben határozattal bírságot szabhat ki, amelynek összegét különösen a jogsértés súlyát és időtartamát egyszerre figyelembe véve határozzák meg.
- 143 A 2006. évi bírságkiszabási iránymutatás 19–22. pontjának megfelelően azon két tényező közül, amelyen a bírság alapösszege alapul, az egyik az érintett eladások értékének a jogsértés súlyának függvényében megállapított aránya. A jogsértés súlyát minden egyes jogsértéstípusnál esetenként állapítják meg, az adott ügy valamennyi körülményének figyelembevételével. Az eladások értéke konkrét esetben figyelembe veendő arányának meghatározása érdekében a Bizottság olyan tényezőket vesz figyelembe, mint például a jogsértés jellege, az érintett felek összesített piaci részesedése, a jogsértés földrajzi kiterjedése, valamint az, hogy a jogsértés megvalósult-e.
- 144 A Bizottság mérlegelési mozgástérrel rendelkezik a bírságok összegének megállapítása során annak érdekében, hogy a vállalkozások magatartását a versenyszabályok tiszteletben tartásának irányába irányítsa (lásd: 2012. december 12-i Novácke chemické závody kontra Bizottság ítélet, T-352/09, EU:T:2012:673, 43. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2013. március 14-i Dole Food és Dole Germany kontra Bizottság ítélet, T-588/08, EU:T:2013:130, 662. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Ugyanakkor a bírság összegének felülvizsgálata során a bíróság sem a 2006. évi bírságkiszabási iránymutatásban említett kritériumok alkalmazásakor figyelembe vett tényezők megválasztását, sem pedig e tényezők értékelését illetően nem hivatkozhat e mérlegelési mozgástérre annak érdekében, hogy lemondjon a bírságösszeg mind jogi, mind pedig ténybeli szempontból alapos felülvizsgálatának elvégzéséről (lásd ebben az értelemben: 2011. december 8-i KME Germany és társai kontra Bizottság ítélet, C-272/09 P, EU:C:2011:810, 102. pont). Ehhez hasonlóan, amikor a Bizottság a versenyjog alapján bírságok kiszabásáról határoz, minden esetben köteles tiszteletben tartani a jog általános alapelveit, köztük az egyenlő bánásmód és az arányosság elvét az uniós bíróságok általi értelmezésnek megfelelően (2012. december 12-i Novácke chemické závody kontra Bizottság ítélet, T-352/09, EU:T:2012:673, 44. pont).

145 A jelen ügyben emlékeztetni kell arra, hogy a megtámadott határozatban, különösen annak (997)–(1010) preambulumbekzdésében a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a bírság alapösszege és a súly meghatározása tekintetében a jogsértés a jellege miatt a legsúlyosabb versenykorlátozások közé tartozik, ami álláspontja szerint 15%-os mérték alkalmazását indokolja. Továbbá e tényezőt valamennyi címzett vonatkozásában 2%-kal emelte az összesített piaci részesedés, valamint a kartellnek szinte az egész világra kiterjedő földrajzi hatálya miatt, amely lefedte többek között az EGT területének egészét. Egyébiránt megállapította különösen, hogy az európai vállalkozások, köztük a felperesek magatartása a versenyre nézve károsabb volt, mint a többi vállalkozás magatartása, mivel az európai vállalkozások, azon túl, hogy részt vettek az „A/R kartellkonfigurációban”, az említett kartell „európai konfigurációja” keretében felosztották egymás között az elektromos kábelekre vonatkozó projekteket. Ezen okból a Bizottság az eladások értékének a jogsértés súlya címén figyelembe veendő arányát az európai vállalkozások vonatkozásában 19%-ban, a többi vállalkozás vonatkozásában pedig 17%-ban állapította meg.

146 E megfontolásokra tekintettel kell megvizsgálni a felperesek által hivatkozott három részt.

a) A harmadik jogalap első részéről

147 A felperesek rámutatnak, hogy a közigazgatási eljárás során azt bizonyító érveket terjesztettek elő, hogy az elektromos kábelek eladásainak többségét nem érintette a megtámadott határozatban megállapított jogsértés. Előadják, hogy azáltal, hogy elutasította az eladások értéke arányának csökkentését a jogsértés részleges és kevésbé hatékony végrehajtásának figyelembevétele érdekében, a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, valamint a megtámadott határozat indokolása hiányos a súlyossági együttható csökkentésére irányuló kérelmük vonatkozásában.

148 E tekintetben a felperesek először is azt emelik ki, hogy a „nemzeti területre” vonatkozó megállapodás nem gyakorolhatott hatást az európai piacra, mivel technológiai és logisztikai okok miatt a japán vállalkozások nem jelentettek igazi fenyegetést az európai gyártók számára ezen a piacon. Ily módon még megállapodás hiányában sem lett volna más a megtámadott határozatban hivatkozott európai ajánlattételi felhívások eredménye.

149 Másodszor a felperesek előadják, hogy a kartell az elektromos kábelek európai eladásainak csak nagyon korlátozott részét érintette. Rámutatnak, hogy az érintett időszak során több mint 4000 olyan európai elektromoskábel-értékesítésük volt, amely a jogsértés körébe tartozott. Márpedig a kifogásközlés az ajánlattételi felhívások manipulációinak csak kevesebb mint 100 esetét ismertette. Előadják, hogy nem létezik a föld alatti és tenger alatti elektromos kábelek olyan egységes európai piaca, amelyen ugyanolyan módon és ugyanolyan versenyfeltételek mellett zajlik az összes eladás. Ennélfogva a Bizottság nem extrapolálhat az elektromos kábeleket érintő projektek egy kis része, közelebbről a közlekedési hálózatok üzemeltetői részére szánt projektek alapján, annak érdekében, hogy megállapítsa egy nagy piacot érintő jogsértés fennállását. A felperesek azt is előadják, hogy a Bizottság nem bizonyította a jogsértés által az ügyfelek felé kiszámlázott árakra, illetve a fogyasztók által fizetett árakra gyakorolt hatás fennállását.

150 Harmadszor a felperesek szerint a megtámadott határozat hatálya alá tartozó elektromoskábel-eladások többségét illetően nincs bizonyíték az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdésének megsértésére.

151 Negyedszer a felperesek előadják, hogy még ha léteznek is a versenytársak között az elektromoskábel-eladásokra vonatkozó megállapodást alátámasztó bizonyítékok, e megállapodást az esetek többségében nem lehetett végrehajtani. A megállapodás végrehajtását akadályozó, a felperesek által példákkal illusztrált okok között hivatkoznak egy olyan projektre, amely nem valósult meg, mivel a kartell keretében folytatott tárgyalások tárgyát képező közbeszerzést érvénytelenítették, továbbá hivatkoznak az elektromoskábel-gyártók közötti jogszerű együttműködés egy esetére, egy olyan ügyfél esetére, amely nem keresett versengő ajánlatokat, többek között azért, mert egy konkrét gyártó által

szabadalmaztatott technológia érdekelte, valamint egy olyan esetre, amelyben egy projektet a kartellben részt nem vevő vállalkozásnak ítélték oda annak ellenére, hogy e projekt a kartell tagjai között tárgyalások tárgya volt. Azt is előadják, hogy belső szervezetük akadályozta a megállapodás végrehajtását, mivel a személyzet azon tagjainak, akik részt vettek a kartell találkozói, gyakran nem volt kapcsolatuk az ajánlatokat előkészítő részlegekkel. Ehhez hasonlóan az elektromos kábelekre vonatkozó projektek rendkívül hosszú előkészítése, továbbá az ügyfelek és a közbeszerzési műszaki leírások változásai csökkentették a versenytársak közötti eredeti kapcsolatok hatékonyságát.

152 A Bizottság vitatja a felperesek érvelését.

1) Az állítólagos mérlegelési hibáról

153 Meg kell állapítani egyrészt azt, hogy érveikkel a felperesek lényegében azt kifogásolják, hogy a Bizottság nem vette figyelembe a bírságok rögzítésének szakaszában a jogsértés által az érintett piacra gyakorolt valós hatások korlátozott jellegét, sőt hiányát. A felperesek előadják többek között, hogy a jogsértés nem „hatott ki” a kifogásközlésben hivatkozott elektromoskábel-értékesítések többségére, valamint hogy a megállapodás nem „hathatott ki az ügyfelekre”, különösen a nekik kiszámlázott árakra. Végül előadják, hogy a kartellen kívüli ténykörülmények gyengítették annak hatásait.

154 Másrészt a felperesek bizonyos érvei a megállapodás fennállása bizonyítékainak hiányára is utalnak. Egyébként a Bizottság által a felperesek érveire adott válasz is az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdésébe ütköző jogsértés fennállása bizonyításának területét érinti, többek között azon kérdés révén, hogy bizonyítani kell-e egy olyan jogsértés hatásait, amely, mivel piacfelosztásból áll, cél általi jogsértésnek minősíthető. A Bizottság lényegében azt állítja, hogy mivel a megtámadott határozatban megállapított jogsértés cél általi jogsértés az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében (lásd: 2012. december 13-i Expedia ítélet, C-226/11, EU:C:2012:795, 35. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat), a Bizottságnak nem kellett bizonyítania annak hatásait. Hivatkozik továbbá arra az ítélkezési gyakorlatra, amely szerint egy versenyellenes tárgyú megállapodás végrehajtása – még ha csak részleges is – elég az említett megállapodás által a piacra gyakorolt hatás hiánya megállapítása lehetőségének elvetéséhez (2005. október 25-i Groupe Danone kontra Bizottság ítélet, T-38/02, EU:T:2005:367, 148. pont).

155 A válaszban a felperesek egyértelművé tették megfogalmazásukat, kiemelve, hogy a jogsértés korlátozott végrehajtására és a jogsértés által az árra gyakorolt hatás hiányára vonatkozó érveiket a jogsértés súlya, nem pedig fennállásának megállapítása kapcsán hozták fel. A felperesek szerint egy teljes mértékben végre nem hajtott versenyellenes megállapodást, amely semmiféleképpen nem gyakorol hatást az ügyfelek által fizetett árakra, kevésbé súlyosnak kell tekinteni, mint egy teljes mértékben végrehajtott megállapodást, amely az árak növelése révén kárt okoz az ügyfeleknek.

156 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a felperesek fenti 153–155. pontban összefoglalt érveinek többsége összekeveri a jogsértés 2006. évi bírságkiszabási iránymutatás 22. pontjában szereplő „megvalósulás[ának]” fogalmát a „piacra gyakorolt tényleges hatás” fogalmával, amelyet, ha mérhető volt, a Bizottság a 17. rendelet 15. cikkének (2) bekezdése és az [ESZAK] 65. [cikk] (5) bekezdése alapján kiszabott bírság megállapításának módszeréről szóló iránymutatásnak (HL 1998. C 9., 3. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 171. o.; a továbbiakban: 1998. évi bírságkiszabási iránymutatás) megfelelően figyelembe vehetett a bírság megállapításánál. Márpedig a jelen ügyben alkalmazandó 2006. évi bírságkiszabási iránymutatás 22. pontjának szövege szerint a Bizottságnak a jogsértés súlyának a bírság számítása érdekében végzett értékelésénél súlyosító vagy enyhítő tényezőként nem kell feltétlenül figyelembe vennie a piacra gyakorolt konkrét hatást vagy annak hiányát. Elegendő, mint a jelen esetben is, ha az eladások értéke arányának a Bizottság által meghatározott figyelembe veendő szintjét a súly meghatározásának befolyásolására az említett rendelkezés alapján alkalmas más körülmények igazolják, mint a jogsértés jellege, az érintett felek összesített piaci részesedése és a jogsértés földrajzi kiterjedése.

- 157 Ennélfogva, amennyiben érveikkel a felperesek azt próbálják bizonyítani, hogy a kartell a tagjainak szándékától független okok miatt nem volt képes kifejteni hatásait vagy a várt eredményeket hozni, úgy ezen érveket el kell utasítani.
- 158 Amennyiben a felperesek érvelését úgy kell értelmezni, hogy úgy vélik, hogy a Bizottság nem bizonyította a jogsértés végrehajtását, úgy ennek sem lehet helyt adni.
- 159 Rá kell ugyanis mutatni, hogy a felperesek által előterjesztett egyetlen olyan érv, amely a jogsértés végrehajtása körébe tartozónak tekinthető, az, amely szerint a Nexans France belső szervezete miatt nem tudta végrehajtani a megállapodásokat, mivel a személyzet azon tagjainak, akik részt vettek a kartell találkozóin, nem volt kapcsolatuk az ajánlatokat előkészítő részlegekkel. Márpedig ennek az érvnek nem lehet helyt adni, mivel a szóban forgó megállapodásból eredő irányvonalak végrehajtására való állítólagos képtelenség nem elegendő a Bizottság azon, a megtámadott határozatban ismertetett bizonyítékokon alapuló és a felperesek által nem vitatott megállapításának megcáfolására, amely szerint a Nexans France a kartell többi tagjához hasonlóan általában véve tiszteletben tartotta a „nemzeti területre” vonatkozó megállapodást, és részt vett az „exportterületeken” megvalósítandó elektromos kábelekkel kapcsolatos projektek felosztásában az ázsiai gyártók és az európai gyártók között, valamint az „exportterületeken” megvalósítandó elektromos kábelekkel kapcsolatos, európai gyártók részére kiosztott projektek felosztásában az utóbbiak között, továbbá az európai gyártók „nemzeti területén” megvalósítandó elektromos kábelekkel kapcsolatos projektek felosztásában is.

2) Az indokolási kötelezettség állítólagos megsértéséről

- 160 A hiányos indokolásra alapított kifogást illetően emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 296. cikkben előírt indokolásnak a kérdéses aktus jellegéhez kell igazodnia, és abból világosan és egyértelműen ki kell tűnnie az aktust kibocsátó intézmény érvelésének oly módon, hogy az érdekelt megismerhessék a meghozott intézkedés indokait, a hatáskörrel rendelkező bíróság pedig gyakorolhassa felülvizsgálati jogkörét (2011. szeptember 29-i Elf Aquitaine kontra Bizottság ítélet, C-521/09 P, EU:C:2011:620, 147. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 161 A jelen ügyben rá kell mutatni, hogy a felperesek állításával ellentétben a Bizottság a megtámadott határozat (1007) preambulumbekzdésében ismertette azt az okot, amely miatt a felperesek által a közigazgatási eljárás során előadott érvekre reagálva úgy vélte, hogy az egységes és folyamatos jogsértést teljes mértékben végrehajtották. A Bizottság ugyanis emlékeztetett arra, hogy az uniós bíróságok megerősítették, hogy „az, hogy a megállapodásokat nem hajtották végre teljes egészében, nem jelenti azt, hogy az összejátszásra irányuló megállapodásokat nem alkalmazták a gyakorlatban”, valamint hogy az, hogy „nincsenek a [Bizottság] birtokában az összejátszást minden egyes tagállamban, illetve a kartell által lefedett minden felet illetően alátámasztó bizonyítékok, nem jelenti azt, hogy a kartellt nem hajtották végre”.
- 162 Ehhez hasonlóan a megtámadott határozat (1006) preambulumbekzdésében a Bizottság válaszolt a felperesek azon, szintén a közigazgatási eljárás során kifejtett érvére, amely szerint a jogsértés nem volt hatással a versenyre az EGT-ben, kifejtve, hogy mivel a megtámadott határozatban szankcionált megállapodások az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdésének megsértését jelentik, a bíróság kiszámításához nem szükséges az e megállapodások által a piacra vagy a versenyre gyakorolt hatás mértékének bizonyítása, illetve figyelembevétele.
- 163 E tekintetben fontos kiemelni, hogy az a körülmény, hogy a Bizottság által a megtámadott határozat (1006) preambulumbekzdésében szolgáltatott magyarázat alátámasztása érdekében az 1413. lábjegyzetben hivatkozott ítélkezési gyakorlat nem releváns, valamint hogy az említett

magyarázat nem képezi megfelelő alapját a jogsértés EGT-ben gyakorolt hatásai állítólagos hiánya figyelembevételére megtagadásának a jogsértés súlya értékelésének szakaszában (lásd a fenti 156. pontot), hatástalan, amennyiben a jelen kifogás alátámasztása érdekében hivatkoznak rá.

164 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint ugyanis az indokolási kötelezettség olyan lényeges eljárási szabály, amelyet külön kell választani az indokolás megalapozottságának kérdésétől, amely a vitatott jogi aktus érdemi jogszerűségére vonatkozik. Az ezen aktus megalapozottságának vitatását célzó kifogások és érvek ennél fogva az indokolás hiányára vagy elégtelenségére alapított jogalap keretében hatástalanok (lásd ebben az értelemben: 2001. március 22-i Franciaország kontra Bizottság ítélet, C-17/99, EU:C:2001:178, 35–38. pont; 2005. június 15-i Corsica Ferries France kontra Bizottság ítélet, T-349/03, EU:T:2005:221, 52. és 59. pont).

165 A harmadik jogalap első részét tehát el kell utasítani.

b) A harmadik jogalap második részéről

166 A felperesek rámutatnak, hogy a megtámadott határozat (998)–(1010) preambulumbekzdéséből kitűnik, hogy a Bizottság az eladások értékének arányát minden vállalkozás esetében 2%-kal növelte, egyrészt az összes vállalkozás összesített piaci részesedésének mérete, másrészt pedig a jogsértés földrajzi kiterjedése miatt. A felperesek előadják, hogy az összesített piaci részesedés mérete miatti növelés megalapozatlan, mivel néhány résztvevő személye változott a jogsértés folyamán, valamint különösen, mivel bizonyos vállalkozások jóval 1999. február 18. után csatlakoztak a jogsértéshez, és a 2009. január 28-i záró időpontot megelőzően fejezték be az abban való részvételüket.

167 A Bizottság vitatja a felperesek érvelését.

168 E tekintetben rá kell mutatni, hogy bár amint azt a felperesek állítják, nem minden, a kartellben érintett vállalkozás vett abban részt a teljes érintett időszak folyamán, mindazonáltal egyrészt fennállásának nagyobb része során a kartell tagjai voltak a nagy- és igen nagy feszültségű, tenger alatti és föld alatti elektromos kábelek főbb európai és japán gyártói. Ezenkívül a 2001 végétől 2006-ig tartó időszak folyamán a kartellt megerősítette az olyan kisebb európai értékesítők részvétele, mint a Brugg Kabel, az nkt cables, a Safran és a Silec Cable, a 2002 végétől 2005 közepéig tartó időszak vonatkozásában pedig a dél-koreai értékesítők részvétele. Másrészt, amint arra a Bizottság rámutat, anélkül hogy a felperesek vitatnák, az érintett piac – megtámadott határozat címzettjeinek nem minősülő – szereplőinek száma igen korlátozott. E körülmények között, alapos vizsgálatot követően meg kell állapítani, hogy a Bizottság hiba nélkül tekinthette úgy, hogy a határozat valamennyi címzettje együttesen a nagy- és igen nagy feszültségű, tenger alatti és föld alatti elektromos kábelek EGT-beli piacán tevékenykedő szinte valamennyi vállalkozást jelenti. A Bizottság azt is megalapozottan állapíthatta meg, hogy e körülmény, valamint a kartell felperesek által sem vitatott, szinte világméretű földrajzi kiterjedése súlyosította a jogsértést, és ebből következően növelte az eladások értékének figyelembe veendő arányát 2%-kal.

169 A harmadik jogalap második részét tehát el kell utasítani.

c) A harmadik jogalap harmadik részéről

170 A felperesek előadják, hogy a Bizottság által az európai vállalkozások és a japán vállalkozások között az eladások értékének a jogsértés súlyára tekintettel megállapított arányát illetően tett megkülönböztetés ellentétes az egyenlő bánásmód elvével.

171 A felperesek emlékeztetnek arra, hogy az eladások értékének a Bizottság által az európai vállalkozások esetében alkalmazott aránya 2%-kal magasabb volt, mint a többi vállalkozás esetében alkalmazott arány. E megkülönböztetés megindokolása érdekében a Bizottság a megtámadott határozat

(999) preambulumbekzdésében kiemelte, hogy az „A/R kartellkonfiguráció” elosztási mechanizmusain kívül „egyes EGT-re vonatkozó projekteket az európai kartellkonfiguráció keretében tovább osztottak az európai gyártók között”. Márpedig a felperesek hangsúlyozzák, hogy a Bizottság szerint „e magatartások, amelyek kizárólag az európai gyártók cselekményei voltak, fokozták az európai, japán és [dél-koreai] gyártók közötti piacfelosztó megállapodás által már okozott versenytorzítást, és ennél fogva a jogsértés súlyának mértékét”, valamint hogy „[a]z európai kartellkonfiguráció által okozott további torzulás indokolja a súly mértékének 2%-os emelését azon vállalkozások esetében, amelyek részt vettek a kartell e vetületében”.

172 A felperesek vitatják e megkülönböztetést, egyrészt arra hivatkozva, hogy az „európai kartellkonfigurációt” nem kizárólag az európai vállalkozások hajtották végre. A megtámadott határozatból ugyanis kitűnik, hogy a japán és a dél-koreai vállalkozások részt vettek az európai ügyfelek egyes projektjeivel kapcsolatos megbeszéléseken. Másrészt úgy vélik, hogy a Bizottság nem bizonyította, hogy az említett konfiguráció miként „fokozta a már okozott versenytorzítást”, ahogy azt sem, hogy mi volt az e konfiguráció által okozott „további torzulás”.

173 A Bizottság vitatja a felperesek érvelését.

174 Emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint, amikor a Bizottság a versenyjog alapján bírságok kiszabásáról határoz, minden esetben köteles tiszteletben tartani a jog általános elveit, köztük az egyenlő bánásmód elvét az uniós bíróságok általi értelmezésnek megfelelően. Ez az elv megköveteli, hogy az összehasonlítható helyzeteket ne kezeljék eltérő módon, és a különböző helyzeteket ne kezeljék azonos módon, hacsak ez a bánásmód objektíve nem igazolt (lásd: 2012. június 27-i Bolloré kontra Bizottság ítélet, T-372/10, EU:T:2012:325, 85. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2016. január 19-i Mitsubishi Electric kontra Bizottság ítélet, T-409/12, EU:T:2016:17, 108. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

175 Az európai vállalkozások magatartása súlyának az ázsiai – különösen a japán – vállalkozások magatartásához képest történő értékelését illetően emlékeztetni kell arra, hogy a Bizottság a megtámadott határozatban hivatkozott jogsértést két konfigurációból, azaz az „A/R kartellkonfigurációból” és az említett kartell „európai konfigurációjából” álló egységes és folyamatos jogsértésnek minősítette. Az első konfiguráció tartalmazott egyrészt egy, a „nemzeti területre” vonatkozó megállapodást, amelynek értelmében a japán és a dél-koreai vállalkozások vállalták, hogy elhagyják a kartell „R tagjai” részére fenntartott európai „nemzeti területet”, az utóbbiak ellentétes, a japán és dél-koreai „nemzeti terület” elhagyására irányuló kötelezettségvállalásáért cserébe, másrészt pedig tartalmazta a világ fennmaradó részének „exportterületeknek” nevezett nagyobb részén elhelyezkedő projektek felosztását. A második konfiguráció, amint az kitűnik a fenti 12. pontból, az európai „nemzeti területen” található projektek és az „exportterületeken” az európai oldal részére kiosztott projektek felosztására irányult az európai vállalkozások között.

176 Azon indokokat, amelyek miatt a Bizottság úgy vélte, hogy a kartell két konfigurációja egyetlen jogsértés részét képezi, a megtámadott határozat (527)–(619) preambulumbekzdése ismerteti. Ebben az összefüggésben a kartell említett konfigurációit összekötő ugyanazon egységes cél fennállására vonatkozó feltételt illetően a Bizottság az említett határozat (534) preambulumbekzdésében a következőket állapította meg:

„A kartell európai konfigurációja (ahogy az ázsiai vállalkozások közötti felosztás is) az általános megállapodás alá volt rendelve, és azt hajtotta végre. Ezen európai R találkozó során ugyanis az európai koordinátor közvetítette az A/R találkozó során folytatott tárgyalásokat [...] Ennek érdekében a felek gyakran röviddel az A/R találkozó után szervezték meg az R találkozókat [...] Ezenfelül az R találkozó során a felek kifejezték az exportterületeken elhelyezkedő projektekkel kapcsolatos érdekeiket, amely projekteket az A/R találkozó során kellett megvitatni. Ehhez hasonlóan az A/R találkozókon részt vevő feleket tájékoztatták az európai kartellkonfiguráció keretében folyt fő tárgyalásokról. Ily módon az európai kartellkonfiguráció szerves részét képezte az átfogó tervnek.”

- 177 A Bizottság megállapította a japán és a dél-koreai vállalkozások többségének felelősségét a kartell egészében való részvételért, beleértve annak európai konfigurációját is. Közelebbről az említett kartell egésze vonatkozásában megállapította a kartell kemény magjához tartozó japán vállalkozások, vagyis a Sumitomo Electric Industries, a Hitachi Cable és közös vállalkozásuk, a J-Power Systems, továbbá a Furukawa Electric, a Fujikura és közös vállalkozásuk, a Viscas felelősségét.
- 178 Ugyanakkor a megtámadott határozat (537) preambulumbekzdésében a Bizottság árnyalta a különböző vállalkozások kartellben való részvételének szintjét. Az alábbiakat állapította meg ugyanis:
- „A kartell résztvevőinek kemény magja (a Nexans, a Pirelli/Prysmian, a Furukawa [Electric], a Fujikura és a Viscas, a Sumitomo [Electric Industries], a Hitachi [Cable] és [a J-Power Systems]) ugyanaz volt [a föld alatt és a tenger alatti elektromos] kábelek esetében, és egyszerre alkalmazta a nemzeti területre [vonatkozó megállapodást], valamint az exportterületeken elhelyezkedő projektek felosztására vonatkozó megállapodást. Míg objektív okok miatt a japán és [dél-koreai] vállalkozások nem vettek részt az európai kartellkonfigurációban, addig a Nexans és a Pirelli/Prysmian mindkettőben aktív volt.”
- 179 A Bizottság e megállapításból kiindulva mondta ki a megtámadott határozat felperesek érvei által érintett (999) preambulumbekzdésében, hogy az európai vállalkozások által elkövetett jogsértést súlyosabbnak kell tekinteni, mint a japán vállalkozások által elkövetettet, és hogy ezért az „európai kartellkonfigurációban” való részvételük miatt az európai vállalkozások eladásai értékének a bírság alapösszegének számítása érdekében figyelembe vett arányát 2%-kal növelni kell.
- 180 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az, hogy az „európai kartellkonfigurációt” illetően a japán vállalkozások részvétele hasonló volt az európai vállalkozások részvételéhez, amint azt a felperesek állítják, még ha bizonyítottnak is tekintjük, nem alkalmas a Bizottság azon következtetésének megkérdőjelezésére, amely szerint a projektek EGT-n belüli elosztása olyan kiegészítő körülmény volt, amelyet a jogsértés súlya alapján további százalékkal kell szankcionálni.
- 181 Egyrészt ugyanis rá kell mutatni, hogy az „A/R kartellkonfiguráción” kívül, amelynek keretében az európai és az ázsiai vállalkozások megállapodtak többek között abban, hogy nem hatolnak be egymás „nemzeti területeire”, az európai gyártók, a felpereseket is beleértve, felosztották egymás között az említett kartell R tagjai részére kiosztott különböző, elektromos kábelekkel kapcsolatos projekteket. Közelebbről, amint az kitűnik a megtámadott határozat (73) preambulumbekzdéséből, e felosztás érintette mind a projektek említett konfiguráció keretében végzett elosztását az „exportterületeken”, mind pedig az R tagokra a „nemzeti területről” szóló megállapodásnak megfelelően eső projektek, vagyis az európai gyártók „nemzeti területén” elhelyezkedő projektek elosztását. Másrészt rá kell mutatni, hogy bár a projektek e konfiguráció keretében végzett elosztása és a projektek „európai kartellkonfiguráció” keretében végzett elosztása szorosan összekapcsolódott, amint azt a Bizottság kifejti a megtámadott határozat (534) preambulumbekzdésében, az utóbbi konfiguráció a projektek felosztására irányuló, az „A/R kartellkonfiguráció” keretében fennálló elosztási szabályokon túlmenő kiegészítő kötelezettségvállalással járt.
- 182 Ezenkívül, ellentétben a felperesek által előadottakkal, egyáltalán nem kétséges, hogy a nagyfeszültségű, föld alatti és tenger alatti elektromos kábelekre vonatkozó projektek „európai kartellkonfiguráció” keretében történt felosztása felerősítette az EGT-ben az említett kartell „A/R konfigurációja” által okozott versenytorzítást.
- 183 Ennélfogva a Bizottság állításának megfelelően indokolt volt, hogy az „európai kartellkonfigurációban” részt vevő gyártók, különösen az európai gyártók magatartása súlyának értékelése tükrözze a versenynek az EGT-ben okozott további sérelmet.

- 184 Ebből következően a felperesek azon érve, amely szerint lényegében a Bizottság mérlegelési hibát követett el, amikor úgy ítélte meg, hogy a japán vállalkozások nem ugyanazon a szinten vettek részt az „európai kartellkonfigurációban”, mint az európai vállalkozások, nincs kihatással az egyenlő bánásmód elve felperesek tekintetében való megsértésének fennállására.
- 185 Egy ilyen érv ugyanis, még ha fel is tételezzük, hogy megalapozott, az eladások értékének a japán vállalkozások esetében megállapított százalékos mértéke emelésének indokolására lenne alkalmas.
- 186 Ezzel szemben e körülmény irreleváns az eladások értékének a felperesek esetében magatartásuk súlyának figyelembevételére érdekében megállapított százalékos mértékét illetően, mivel az egyenlő bánásmód elve nem alapozhatja meg a jogellenes bánásmód hátrányos megkülönböztetéstől mentes alkalmazásához való jogot (2002. szeptember 11-i Pfizer Animal Health kontra Tanács ítélet, T-13/99, EU:T:2002:209, 479. pont).
- 187 A fentiekből az következik, hogy el kell utasítani a harmadik jogalap harmadik részét és ebből következően az egész jogalapot.
- 188 Mivel a megváltoztatás iránti kérelmek alátámasztása érdekében a felperesek által felhozott jogalapokat és érveket a Törvényszék elutasította, és mivel a jelen ügyben nem állnak fenn a bírságok összegének csökkentését indokoló körülmények, el kell utasítani az említett csökkentés iránti kérelmeket.
- 189 A fenti megfontolások összességére tekintettel meg kell állapítani, hogy a keresetet teljes egészében el kell utasítani.

IV. A költségekről

- 190 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a peresztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A felpereseket, mivel peresztesek lettek, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (nyolcadik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.**
- 2) A Törvényszék a Nexans France SAS-t és a Nexans SA-t kötelezi a költségek viselésére.**

Collins

Kancheva

Barents

Kihirdetve Luxembourgban, a 2018. július 12-i nyilvános ülésen.

Aláírások

Tartalomjegyzék

I. A jogvita előzményei	1
A. A felperesek és az érintett ágazat	2
B. A közigazgatási eljárás	2
C. A megtámadott határozat	3
1. A szóban forgó jogsértés	3
2. A felperesek felelőssége	4
3. A kiszabott bírságok	4
II. Az eljárás és a felek kérelmei	5
III. A jogkérdésről	6
A. A megsemmisítés iránti kérelmekről	7
1. Az első, a jogi alap hiányára, valamint a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozatnak, a védelemhez való jognak, az 1/2003 rendelet 20. cikke (2)–(4) bekezdésének és a Charta 7. cikkének megsértésére alapított jogalapról	7
a) A helyszíni vizsgálat lefolyásáról	8
b) A vitatott intézkedések jogalapjának állítólagos hiányáról	9
c) A helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat állítólagos megsértéséről	12
d) A védelemhez való jog állítólagos megsértéséről	12
e) Az 1/2003 rendelet 20. cikke (3) és (4) bekezdésének állítólagos megsértéséről	14
f) A Charta 7. cikkének állítólagos megsértéséről	15
2. A második, a felperesek jogsértésben való részvétele kezdő időpontjának meghatározását érintő mérlegelési hibán alapuló jogalapról	16
B. A kiszabott bírságok összegének csökkentésére irányuló kérelmekről	22
1. A Bizottság által a Nexans France jogsértésben való részvételének időtartama kapcsán elkövetett hibáról	22
2. A harmadik, a bírságok összegének kiszámítása érdekében a súlyossági együtttható megállapítása során elkövetett nyilvánvaló mérlegelési hibán, valamint az indokolási kötelezettség és az egyenlő bánásmód elvének megsértésén alapuló jogalapról	23
a) A harmadik jogalap első részéről	24
1) Az állítólagos mérlegelési hibáról	25

2) Az indokolási kötelezettség állítólagos megsértéséről	26
b) A harmadik jogalap második részéről	27
c) A harmadik jogalap harmadik részéről	27
IV. A költségekről	30